

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ GRAMA

2022 M. LIEPA NR. 7 (155)

REKORDINIS FESTIVALIS

EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIAME
FESTIVALYJE SLOVAKIJOJE LIETUVOS
SPORTININKAI IŠKOVOJO NET DEŠIMT
MEDALIŲ – PO KETURIS AUKSO IR
SIDABRO BEI DU BRONZOS



LIETUVA

WWW.LTOK.LT

**EURO
JACKPOT**

SINDI- KATAS

geresnis būdas
laimēti



20

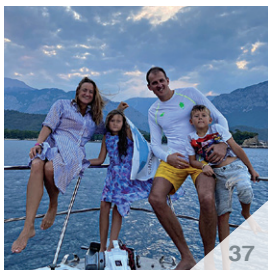
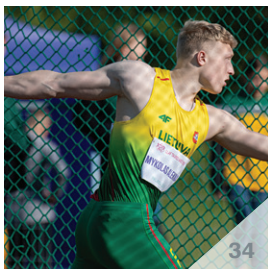
bilietu

tik už

6€

lotoit

Loteriju bilietai internetu



5

SKAITYTOJAMS

LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

PALYDĖTUVĖS

VĒLIAVA – IŠ PIRMOSIOS PONIOS RANKŲ

7

ATIDARYMAS

SPALVINGAS STARTAS

8

PLAUKIMAS

BASEINE – NET PENKI LIETUVIŲ MEDALIAI

11

LENGVOJI ATLETIKA

ANT GARBĖS PAKYLOS UŽKĖLĖ REKORDAI

14

KREPŠINIS

SIDABRINĖ REPETICIJA

18

BADMINTONAS

BRONZINIS ŽYGIS IŠSUNKĖ VISAS JĖGAS

20

DVIRAČIŲ SPORTAS

PASISĖMĖ PATIRTIES

22

DZIUDO

SVARBIOS PAMOKOS

23

TENISAS

PERGALIŲ SIEKĖ IR PO VIENĄ, IR KARTU

24

UŽDARYMAS

OLIMPINĖ PATIRTIS – ĮKVĖPIMAS JAUNIMUI

26

SUKAKTIS

OLIMPINIO SUGRĮŽIMO TRISDEŠIMTMETIS – PER SKAIČIŲ PRIZMĘ

LONDONO ČEMPIONĖS DAR KALA MEDALIUS

34

ATGARSIAI

DUETAS SVAJONES VERČIA REALYBE

37

VEIDAS

DARBAI BUS TĘSIAMI BE BULDOZERIO

40

IŠ ARTI

ŽVALGYTUVĖS DANIOJE

42

TRADICIJA

ŽAIDYNĖSE – NE TIK SPORTAS

43

KRONIKA

LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

44

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

RIEDELNTININKAS GYVENA TARP SPORTO IR MENO

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 7 (155), 2022 m.



Europos jaunimo olimpiame festivalyje keturis medalius iškovojo plaukikė Smiltė Plytnykaitė

Vytauto Dranginio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Monika Svėrytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Bronius Čekanauskas
Dalia Musteikytė
Julius Bliūdžius
Dominykas Genevičius

FOTOGRAFAI

Kipras Štreimikis
Alfredas Pliadis
Vytautas Dranginis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Vitalijus Bilevičius

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“



 [4fstore.lt](https://www.4fstore.lt)

 [4FLithuania](https://www.facebook.com/4FLithuania)

 [4F_official](https://www.instagram.com/4F_official)

4F



OFICIALUS LIETUVOS OLIMPINĖS
KOMANDOS RĖMĖJAS



Kipio Štreimiklio nuotr.

Lietuvos delegacija olimpiniam festivalyje

REKORDINIS FESTIVALIS

LIEPOS PABAIGOJE BANSKA BISTRICOJE (SLOVAKIJA) PRAUŽĖ XVI EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIS FESTIVALIS, IŠ KURIO 55 MŪSŲ ŠALIES SPORTININKAI PARSIVEŽĖ DEŠIMT MEDALIŲ. TIEK APDOVANOJIMŲ LIETUVOS ATSTOVAI BUVO PELNĘ IR 2011-AISIAIS, TAČIAU KETURIŲ AUKSO MEDALIŲ DAR NIEKADA NEBUVOME IŠKOVOJĘ.

Apie festivalį „Olimpinė panorama“ kalbasi su Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidente Daina Gudžinevičiūte.

Banska Bistricoje baigėsi XVI Europos jaunimo olimpinis festivalis. Koks jis buvo Lietuvai?

Fantastiškas! Tyliai pakalbėdavome apie plaukikų, krepšinininkų ar lengvaatlečių medalius, bet labai pozityviai nuteikia gimnastų ir badmintonininkų apdovanojimai. Labai smagu, kad jaunimas ne tik medalius Lietuvai skynė, bet ir gerino asmeninius rezultatus.

Europos jaunimo olimpinis festivalis – išskirtinis renginys sportininko karjere. Tai ne tik galimybė varžytis su perspektyviausiu Europos jaunimu, bet ir proga įsilieti į olimpinę bendruomenę, susirasti naujų draugų, pažinti kitas kultūras bei smagiai praleisti laiką. O kai kam galbūt tai bus kelio į olimpinės žaidynės pradžia.

Man labai gaila, kad tokie renginiai nevyko, kai pati buvau jauna sportininkė. Būčiau su džiaugsmu dalyvavusi. Tikiu, kad jaunesiems sportininkams tai bus tikras motyvacijos užtaisas.

Ar daug susidomėjimo Lietuvoje sulaukė festivalis?

Tikrai daug. Matyt, kitaip ir būti negali, kai sportininkai rodo tokius rezultatus. Labai noriu padėkoti žiniasklaidai, kuri aktyviai domėjosi festivaliu.

Sportininkai sulaukė ne tik daug dėmesio, bet ir palaikymo. Labai gaila, kad šį kartą neturėjau galimybės ilgiau pabūti Banską Bistricoje. Šių renginių labai laikiu, visada vykstu palaikyti sportininkų, smagu su jais bendrauti. Nepaisant to, jie jautė labai stiprų palaikymą. Tiek žiniasklaidoje ar socialiniuose tinkluose, tiek pačioje Banską Bistricoje.

Nemažos dalies sportininkų šeimos nariai net buvo atvykę į



Sauliaus Čirbos nuotr.

D.Gudžinevičiūtė

Slovakiją. Pavyzdžiui, daugiausiai medalių iškovojusios plaukikės Smiltės Plytnykaitės tėveliai stebėjo ne tik visas dukters varžybas, bet ir kitų lietuvių pasirodymus, o atostogas susiplanavo taip, kad po renginio galėtų savaitę pakeliauti po aplinkines šalis.

Labai svarbu, kad sportininkai ir patys palaikė vienas kitą. Laisvu nuo varžybų ir treniruočių laiku jie vyko į arenas palaikyti kolegų. Krepšinio varžybų finalų su prancūzais stebėjo praktiškai visų sporto šakų atstovai.

Festivalio dalyviai šiemet demonstravo puikius rezultatus. Kaip manote, ar bent dalis jų taps olimpiečiais?

Sunku pasakyti. Iš penkiolikos iki šiol vykusių festivalių išaugo kelios dešimtys olimpiečių. O ar šie sportininkai tęs karjerą ir sieks vietos olimpinėje rinktinėje, priklausys nuo jų noro, užsispriimo, pastangų ir jiems rengtis skiriamo finansavimo.



Palydėtuvės prezidentūroje

VĒLIAVA – IŠ PIRMOSIOS PONIOS RANKŲ

LIEPOS 19 D. LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTŪROJE SURENGTOS PALYDĖTUVĖS Į EUROPOS JAUNIMO VASAROS OLIMPINĮ FESTIVALĮ, KURIS, KAIP PAAIŠKĖJO, MUMS BUVO PATS SĖKMINGIAUSIAS PER VISĄ DALYVAVIMO JUOSE ISTORIJĄ. SPORTININKAMS SĖKMĖS LINKĖJO IR SIMBOLINĘ LIETUVOS VĒLIAVĄ ĮTEIKĖ PIRMOJI ŠALIES PONIA DIANA NAUSĖDIENĖ.



kreipdamasi į delegacijos narius D. Nausėdienė sakė: „Visi nemažai paaukojote, kad galėtumėte atsidurti prie vieno svarbiausių gyvenimo startų. Tegul jūsų pasirinktas kelias jus sustiprina, o galimybė varžytis su geriausiaisiais bendraamžiais iš visos Europos – įkvepia siekti kvapą gniaužiančių aukštumų. Visada ir visur stenkitės būti pavyzdžiu Lietuvos vaikams ir jaunuoliams. Savo pergalėmis sporto aikštelėse ir už jų ribų rodykite, kaip svarbu judėti, mankštintis, nepaliaujamai tobulinti kūną ir sielą.“

Lietuvos trispalvę pirmoji ponია simboliškai įteikė būsimam vėliavnešiui per atidarymo parodą krepšininkui Dovydui Buiškai, o šis pažadėjo garbingai atstovauti Lietuvai.

„Dėkojame poniai Dianai už nuoširdų jaunųjų sportininkų palaiškumą. Europos jaunimo olimpinis festivalis – išskirtinis renginys sportininko karjeroje. Tai ne tik galimybė varžytis su perspektyviausiu Europos jaunimu, bet ir proga įsilieti į olimpinę bendruomenę, susirasti naujų draugų, pažinti kitas kultūras bei smagiai praleisti laiką. O kai kam galbūt tai bus kelio į olimpinę žaidynę pradžia. Mielie sportininkai, linkiu mėgautis šiomis varžybose ir pasisemti įkvėpimo tolesniam karjeros keliui. Būkite geriausi, ko-

kie galite būti“, – linkėjo olimpinė čempionė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Nuo 2003-ųjų kas dvejus metus rengiamas Europos jaunimo olimpinis festivalis nemažam būriui mūsų olimpiečių tapo didžiosios karjeros pradžia. Iš čia pirmąsias tarptautines pergales parsivežė plaukikai Rūta Meilutytė, Danas Rapšys, krepšininkas Domantas Sabonis, gimnastas Robertas Tvorogalas, lengvatletės Liveta Jasiūnaitė ir Modesta Justė Morauskaitė. Daugiau nei 20 jaunimo festivaliuose dalyvavusių Lietuvos sportininkų vėliau varžėsi ir olimpinėse žaidynėse.

2013-aisiais vykusiam Europos jaunimo žiemos olimpiniam festivalyje sidabrą laimėjusi olimpietė biatlonininkė Gabrielė Leščinskaitė į Slovakiją išvyko kaip viena iš dviejų Lietuvos rinktinės psichologų. Prisiminusi savo patirtį, įgytą festivalyje, Pekino olimpinė žaidynių dalyvė jauniesiems sportininkams linkėjo džiaugtis renginiu.

„Tai, kad jūs esate čia, yra įrodymas, kaip sunkiai dirbate, kokie veržlūs, užsispyrę ir atkaklūs esate. Europos jaunimo olimpinis festivalis yra sporto šventė. Linkiu ja mėgautis“, – sakė G. Leščinskaitė.

SPALVINGAS STARTAS

LIEPOS 24 D. BANSKA BISTRICOJE PRASIDĖJO XVI EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIS FESTIVALIS (EJOF). PER IŠKILMINGĄ ATIDARYMO CEREMONIJĄ VYKUSIAME ŠALIŲ PARADE IŠDIDŽIAI PLEVĖSAVO IR LIETUVOS TRISPALVĖ. JĄ BUVO PATIKĖTA NEŠTI DZIUDO IMTYNININKEI BARBORAI ENDRIEKUTEI IR KREPŠININKUI DOVYDUI BUIKAI.



Tą dieną aikštėje prie muziejaus, skirto slovakų nacionaliniam sukilimui paminėti, susirinko 48 Europos nacionalinių olimpinų komitetų komandos.

EJOF šventiškai atidarė Slovakijos nacionalinės tarybos pirmininkas Borisas Kollaras, olimpiniai čempionai biatlonininkė Anastasija Kuzmina ir lengvaatletis Matejus Tothas įžiebė simbolinę ugnį.

Į atidarymo ceremoniją susirinko per kelis tūkstančius Banska Bistricos gyventojų. Aikštėje prie muziejaus taip pat įsikūrė speciali fanų zona, kurioje visą savaitę sporto gerbėjai galėjo susipažinti su festivaliu ir jo dalyviais, išbandyti sporto veiklas.

„Man didžiulė garbė būti Slovakijoje, vienoje sportiškiausių Europos valstybių. Surengdama šį festivalį Slovakija tampa viena iš penkių valstybių, sugebėjusių sėkmingai suorganizuoti ir vasaros, ir žiemos jaunimo olimpinis festivalius. Tai didelis laimėjimas. Daugiau nei 2 tūkst. ateities sporto žvaigždžių visą savaitę spindės Banska Bistricoje. Jie ne tik varžysis, bet ir įkūnys olimpinės vertybes – pagarbą, draugystę, tobulėjimą. Linkiu mėgautis šiuo renginiu“, – sakė Europos olimpinų komitetų asociacijos prezidentas Spyros Capralos.

Europos jaunimo olimpinų festivalių organizatoriai stengiasi, kad atidarymo bei uždarymo ceremonijos būtų kuo panašesnės į olimpinų žaidynių, todėl renginio metu vyksta šalių paradas, pristatoma šalies šeimininkės kultūra, įžiebiamas festivalio ugnis.

Siekiant lyčių lygybės ir atsižvelgiant į pavyzdį, parodytą olimpinėse žaidynėse, pirmą kartą vasaros olimpiniam festivalyje šalies vėliavą nešė ir sportininkas, ir sportininkė. Ši praktika jau taikyta kovą Suomijoje vykusiame Europos jaunimo žiemos olimpiniam festivalyje.

„Labai nustebau gavusi šią galimybę. Jaudulys jau po truputį atsiranda, bet juk taip visada būna, kai išbandai naujus dalykus. Nujos patirtys džiugina, o šia galimybe labai didžiuojusi“, – prisipažino viena iš Lietuvos vėliavnešių B.Endriekutė.

„Žinoma, jausmas priimant vėliavą iš pirmosios ponios rankų yra nuostabus ir įsimenantis. Tačiau, suprantama, kartu su tuo atsiranda ne tik garbė, bet ir didelė atsakomybė. Stengsiuosi nesijaudinti ir mėgautis šiuo festivaliu. Juk tokia patirtis – tik kartą gyvenime“, – pridūrė D.Buika.

Kaip ir kovą vykusiame žiemos festivalyje, į Banska Bisticą nebuvo kviestos karą Ukrainoje vykdančios Rusijos ir šios agresorės veiksmus palaikančios Baltarusijos komandos. Festivalyje dalyvavo per 60 jaunųjų Ukrainos atletų.

Festivalio kaimelyje įsikūrė 82 lietuviai, tarp kurių – 55 sportininkai. Jie dalyvavo aštuonių sporto šakų varžybose: badmintono, dviračių sporto, dziudo, gimnastikos, krepšinio, lengvosios atletikos, plaukimo ir teniso.



Lietuvos delegacija atidarymo iškilmėse



Festivalio aukurą uždegė olimpiniai čempionai

Kipro Štreimiklio nuotr.



Auksinė merginų
estafetės komanda

Kipro Štreimikio nuotrauka

BASEINE – NET PENKI LIETUVIŲ MEDALIAI



PRIEŠ EUROPOS JAUNIMO OLIMPINĮ FESTIVALĮ LABAI AUKŠTUS TIKSLŲ IŠSIKĖLUSI LIETUVOS PLAUKIMO RINKTINĖ ĮRODĖ, KAD TUŠCIAIS PAŽADAIS NESIŠVAISTO. „PLANAVOME PENKIS MEDALIUS – TIEK IR IŠKOVOJOME“, – TVIRTINO TRENERIS IR PLAUKIŲ KOMANDOS VADOVAS KĘSTUTIS STEPONAVIČIUS.

Du aukso, du sidabro ir viena bronzos – tokį įspūdingą apdovanojimų kraitį Banská Bystricoje susižėrė mūsų šalies plaukikai. Iš dvylikos baseine startavusių lietuvių apdovanojimus namo parsivežė šeši – ir asmeninėse, ir estafetės varžybose pasižymėjo Smiltė Plytnykaitė (du aukso, po vieną sidabro ir bronzos apdovanojimus) bei Sylvia Statkevičius (po vieną aukso ir sidabro), o estafetės – Patricija Geriksonaitė (po vieną aukso ir sidabro), Ieva Višockaitė (vienas aukso) Kristupas Trepočka (vienas sidabro), Kostas Vaičiūnas (vienas sidabro).

Net keturis medalius iškovoję ryškiausiai iš lietuvių festivalyje Slovakijoje žibėjusi S.Plytnykaitė.

Ji jau antrą festivalio dieną triumfavo 100 m laisvuju stiliumi asmeninėse varžybose, kartu pasiekdama geriausią karjeros rezultatą – 55,94 sek. Atrankoje lietuvė buvo trečia tarp 47 dalyvių, o pusfinalyje – antra.

Šioje rungtyje sėkmingai startavo ir S.Statkevičius. Ji atrankoje užėmė dešimtą vietą, tačiau pagal festivalio taisykles kitame etape galėjo startuoti tik vienas šalies atstovas.

Netrukus po pergalingo finišo S.Plytnykaitė vėl šoko į baseiną ir kartu su Kristupu Trepočka, Kostu Vaičiūnu ir Patricija Gerik-

sonaite mišrios estafetės 4x100 m laisvuju stiliumi rungtyje iškovoję sidabrą. Distanciją per 3 min. 38,30 sek. įveikę lietuviai nusileido tik Italijos komandai (3 min. 37,70 sek.).

„Negalėjau patikėti atplaukusi, net ašaros susikaupė. Labai džiaugiuosi ir labai noriu visiems padėkoti. Labai džiaugiuosi komandos medaliu, kad plaukėme dar greičiau nei atrankoje ir sugebėjome Lietuvai laimėti antrą medalį“, – po estafetės finišo džiaugsmu tryško S.Plytnykaitė.

„Smiltė finale susitvarkė su jauduliu ir savo emocijomis, ko nepadarė jos pagrindinė konkurentė kroatė Jana Pavalič (56,33 sek.). Smiltė pasiekė geriausią karjeros rezultatą ir parodė charakterį. Labai džiaugiamės. Nors medalis buvo planuotas, bet auksinės prabos nesitikėjome. Tačiau tikslų šiame festivalyje dar turime, todėl gazo neatleisime. Tikri šaunuoliai, tikra komanda. Nors Smiltė buvo išnaudojusi visas jėgas savo finale, bet kolegos sugebėjo kompensuoti. Didžiuojamės“, – po liepos 26-osios varžybų džiaugėsi Lietuvos plaukikų komandos vadovas K.Steponavičius.

Iš viso tądien lietuviai dalyvavo net penkiuose finaluose – 100 m nugara rungtyje Lietuvos vaikų iki 15 m. rekordą

(57,68 sek.) pasiekęs Mantas Kaušpėdas iškovojo septintą vietą. Aštuntos finišavo S.Statkevičius (400 m laisvuju stiliumi – 4 min. 26,57 sek.) ir P.Geriksonaitė (200 m nugara – 2 min. 22,96 sek.).

Išties greičio paminos lietuviai neatleido ir liepos 27-ąją, kuri mūsų šalies sportininkams vėl suspindo auksu. Ir vėl viena pergalės kalvių buvo S.Plytnykaitė. Šįkart – merginų estafetės 4x100 m laisvuju stiliumi rungtyje.

Finale S.Plytnykaitė, P.Geriksonaitė, I.Visockaitė ir S.Statkevičius distanciją įveikė per 3 min. 51,59 sek. Atrankoje lietuvė irgi buvo greičiausia – 3 min. 54,88 sek. Šiame etape plaukė ir Rusnė Vasiliauskaitė, vėliau ją pakeitė S.Statkevičius.

„Jaučiuosi labai gerai, buvau puikiai nusiteikusi, o dabar nuotaika labai gera. Tiek mišrios estafetės, tiek šiandieninis medalis man reiškia labai daug. Į šias varžybas vykau nesitikėdama, kad galiu užimti prizinę vietą. Ir dar su komanda!“ – džiaugėsi P.Geriksonaitė.

200 m krūtine rungties finale arti medalio buvo Guoda Stančkaitė. Ji distanciją įveikė per 2 min. 33,75 sek. ir, dar kartą pagerinusi Lietuvos merginų iki 15 m. rekordą, užėmė ketvirtą vietą.

Liepos 28-ąją paženklino Sylvios sidabras. Legendinės Lietuvos plaukikės olimpietės Birutės Užkuraitytės-Statkevičienės anūkė nuotolį įveikė per 2 min. 3,65 sek. ir iškovojo antrą vietą 200 m laisvuju stiliumi rungtyje. Auksą laimėjo kroatė Lucijana Luksič (2 min. 1,95 sek.).

„Konkurencija finale buvo labai didelė, tikrai sunkios varžybos. Labai džiaugiuosi, kad laimėjau ir individualų medalį. Finišavusi nemačiau, atplaukiau antra ar trečia. Pamačiusi labai apsidžiaugiau. Gal net pirma galėjau būti, bet esu labai laiminga, kad apskritai ant apdovanojimų pakylas atsistojau. Šis medalis man reiškia, kad nieko nėra neįmanomo“, – tvirtino Kanadoje su tėvais gyvenanti S.Statkevičius.

Liepos 29-ąją, paskutinę plaukimo varžybų dieną, Lietuva ir vėl neliko tuščiomis. Medalį pelnė 50 m laisvuju stiliumi distancijos bronzą savo kolekciją papildžiusi S.Plytnykaitė, finale finišavusi per 26,06 sek.

„Labai gerai ir greitai užbaigiau šį sezoną: labai gerais rezultatais, labai gera nuotaika, esu ypač patenkinta rezultatais ir laikiu kito sezono“, – iškart po finišo kalbėjo S.Plytnykaitė.

Visų spalvų medalius iškovojo 15-metė neslėpė, kad sudėtingiausias buvo paskutinis bronzinis plaukimas, todėl šis medalis jai – vienas brangiausių: „Bronzos medalį laimėjau renginio pabaigoje. Pirmą kartą plaukiau tą pačią dieną ir pusfinalyje, ir finale. Buvo sunku.“

Sportininkės tikinimu, tokia medalių gausa festivalyje jai pačiai netikėta, nes, prisipažįsta, tikėjosi dviejų, bet kad vien aukso bus du – jau neįtikėtinas pasiekimas.

„Norėjau gerai nuplaukti ir pagerinti savo rezultatą, bet kad iškovosiu keturis medalius – net neturėjau tokios minties“, – sakė medalininkė.

S.Plytnykaitės rezultatu džiaugėsi jos treneris K.Steponavičius. Jo teigimu, į Slovakiją komanda atvyko turėdama didelių ambicijų: „Planavome penkis medalius – tą ir pasiekėme. Labai džiaugiamės tuo – vadinasi, dirbome tikslingai.“

Banska Bistriceje S.Plytnykaitė palaikė ir jos šeima – tėvai Sandra ir Justinas bei jaunėlis Smiltės brolis septynerių Juringis, į Slovakiją atvykę automobiliu.

„Jausmas absoliučiai fantastiškas! Tikėjomės, kad bus gerai, bet kad taip gerai – vau, ji pranoko pati save. Esame sporto fanatikai, domimės įvairiomis sporto šakomis. Todėl ir čia lakstome iš vienu varžybų į kitas, palaikome lietuvius, vos spėjame visur



Emocijos tribūnose. Viduryje – treneris K.Steponavičius



S.Statkevičius dalyvavo net keturiose asmeninėse rungtyse



S.Plytnykaitė palaikė visa šeima



Mišrios estafetės komanda
iškovojo sidabrą

sudalyvauti“, – džiugių emocijų neslėpė sportininkės tėvai, lydintys dukterį į visas varžybas.

Smiltės šeima tikisi, kad šios talentingos plaukikės festivalyje pasiektos pergalės – tik karjeros pradžia. „Smiltė priklauso kartai, kuri pradėjo plaukti po Rūtos Meilutytės pergalės. Norime tikėti, kad jai taip pat seksis siekti plaukimo aukštumų, o mes, kaip šeima, ją visuomet palaikysime. Apskritai mums šeima – svarbiausia vertybė, taip buvome auklėjami ir mes, tą skiepijame ir savo vaikams“, – pabrėžė Sandra ir Justinas Plytnykai.

Paskutinę dieną S.Plytnykaitė kovojo ir kombinuotos estafetės

varžybose, kuriose kartu su R.Vasiliauskaite, Karile Ališauskaite ir P.Geriksonaite užėmė aštuntą vietą. Tokią pat poziciją 800 m laisvuju stiliumi rungtyje iškovojo ir S.Statkevičius.

Pasak Lietuvos komandos vadovo, festivalio programa buvo labai intensyvi – kasdien jauniems plaukikams tekdavo įveikti po kelias skirtingas distancijas, tą pačią dieną varžytis keliose rungtyse.

„Krūvis išties buvo didelis ir vaikams atlaikyti jį nebuvo lengva. Mes turėjome 12 sportininkų, o kitos šalys – net po 16. Tačiau viskas pavyko labai gerai, visi šauniai pasirodė ir padarė viską, ką galėjo geriausia“, – sakė K.Steponavičius.

REZULTATAI

MERGINOS. 50 m laisvuju stiliumi. Atranka: 5. Smiltė Plytnykaitė – 26,41 sek., ... 35. Rusnė Vasiliauskaitė – 28,03 sek. Pusfinalis: 5. S.Plytnykaitė – 26,31 sek. Finalas: 3. S.Plytnykaitė – 26,06 sek.

100 m laisvuju stiliumi. Atranka: 3. S.Plytnykaitė – 57,75 sek., ... 10. Sylvia Statkevičius – 58,22 sek. Pusfinalis: 2. S.Plytnykaitė – 57,17 sek. Finalas: 1. S.Plytnykaitė – 55,94 sek. (asmeninis rekordas).

200 m laisvuju stiliumi. Atranka: 2. S.Statkevičius – 2 min. 5,61 sek. Pusfinalis: 3. S.Statkevičius – 2 min. 4,07 sek. Finalas: 2. S.Statkevičius – 2 min. 3,65 sek.

400 m laisvuju stiliumi. Atranka: 7. S.Statkevičius – 4 min. 28,63 sek., ... 25. Ieva Visockaitė – 4 min. 42,09 sek. Finalas: 8. S.Statkevičius – 4 min. 26,57 sek.

800 m laisvuju stiliumi: 8. S.Statkevičius – 9 min. 10,81 sek.

100 m nugara. Atranka: 11. Patricija Geriksonaitė – 1 min. 5,62 sek., ... 18. R.Vasiliauskaitė – 1 min. 6,69 sek. Pusfinalis: 9. P.Geriksonaitė – 1 min. 5,23 sek.

200 m nugara. Atranka: 12. P.Geriksonaitė – 2 min. 21,29 sek., ... 19. R.Vasiliauskaitė – 2 min. 24,17 sek. Pusfinalis: 8. P.Geriksonaitė – 2 min. 19,09 sek. (Lietuvos merginų iki 15 m. rekordas). Finalas: 8. P.Geriksonaitė – 2 min. 22,96 sek.

100 m krūtine. Atranka: 5. Guoda Stančikaitė – 1 min. 12,72 sek., ... 8. Karilė Ališauskaitė – 1 min. 12,94 sek. Pusfinalis: 9. G.Stančikaitė – 1 min. 13,50 sek.

200 m krūtine. Atranka: 5. G.Stančikaitė – 2 min. 35,09 sek. (Lietuvos merginų iki 15 m. rekordas), ... 11. K.Ališauskaitė – 2 min. 38,06 sek. Pusfinalis: 6. G.Stančikaitė – 2 min. 36,34 sek. Finalas: 4. G.Stančikaitė – 2 min. 33,75 sek. (Lietuvos merginų iki 15 m. rekordas).

200 m kombinuotu būdu. 21. Vytė Gelažytė – 2 min. 26,79 sek., 22. Guoda Tručinskaitė – 2 min. 26,86 sek.

400 m kombinuotu būdu. Atranka: 14. V.Gelažytė – 5 min. 10,24 sek., ... 18. G.Tručinskaitė – 5 min. 13,86 sek.

Estafetė 4x100 m laisvuju stiliumi. Atranka: 1. Lietuva (S.Plytnykaitė, P.Geriksonaitė, I.Visockaitė, R.Vasiliauskaitė) – 3 min. 54,88 sek. Finalas: 1. Lietuva (S.Plytnykaitė, P.Geriksonaitė, I.Visockaitė, S.Statkevičius) – 3 min. 51,59 sek.

Kombinuota estafetė 4x100 m. Atranka: 8. Lietuva (R.Vasiliauskaitė, S.Plytnykaitė, K.Ališauskaitė, P.Geriksonaitė) – 4 min. 23,03 sek. Finalas: 8. Lietuva (R.Vasiliauskaitė, S.Plytnykaitė, K.Ališauskaitė, P.Geriksonaitė) – 4 min. 20,72 sek.

VAIKINAI. 100 m laisvuju stiliumi. Atranka: 12. Kristupas Trepočka – 52,46 sek., ... Pusfinalis: 11. K.Trepočka – 52,55 sek., ... 30. Kostas Vaičiūnas – 53,47 sek.

200 m laisvuju stiliumi. Atranka: 9. K.Trepočka – 1 min. 55,31 sek., ... 16 K.Vaičiūnas – 1 min. 56,43 sek. Pusfinalis: 15. K.Trepočka – 1 min. 56,88 sek.

400 m laisvuju stiliumi. Atranka: 16. K.Vaičiūnas – 4 min. 6,6 sek.

100 m nugara. Atranka: 16. Mantas Kaušpėdas – 58,66 sek. Pusfinalis: 8. M.Kaušpėdas – 57,78 sek. (Lietuvos vaikinių iki 15 m. rekordas). Finalas: 7. M.Kaušpėdas – 57,68 sek. (Lietuvos vaikinių iki 15 m rekordas).

200 m nugara. Atranka: 34. M.Kaušpėdas – 2 min. 15,12 sek.

Mišri estafetė 4x100 m laisvuju stiliumi. Atranka: 3. Lietuva (K.Trepočka, S.Plytnykaitė, K.Vaičiūnas, P.Geriksonaitė) – 3 min. 39,63 sek. Finalas: 2. Lietuva (K.Trepočka, S.Plytnykaitė, K.Vaičiūnas, P.Geriksonaitė) – 3 min. 38,30 sek.

Mišri kombinuota estafetė 4x100 m. Atranka: 22. Lietuva (M.Kaušpėdas, V.Gelažytė, K.Ališauskaitė, K.Vaičiūnas) – 4 min. 18,30 sek.

ANT GARBĖS PAKYLOS UŽKĖLĖ REKORDAI



BANSKA BISTRICOS STADIONE VARŽĖSI DVYLIKA LIETUVOS LENGVAATLEČIŲ. SĖKMINGIAUSIA ŠIOS SPORTO ŠAKOS ATSTOVAMS BUVO LIEPOS 29-OJI, KAI AUKSĄ IŠKOVOJO TRIŠUOLININKĖ AURĖJA BENIUŠYTĖ, O SIDABRĄ – SPINTERIS DANIELIUS VASILIAUSKAS.

Trišuolio rungties finale A.Beniušytė jau po pirmojo šuolio (12,58 m) išsiveržė į lyderės poziciją ir jos neužleido iki varžybų pabaigos. Auksinį triumfą ji įtvirtino paskutiniu bandymu, kuriuo pasiekė asmeninį rekordą – 13,04 m. Antrą vietą užėmusi portugalė Tatiana Pereira atsiliko daugiau nei pusmetriu (12,51 m).

„Pati negaliu patikėti tuo, ką padariau. Tikrai nesitikėjau tiek nušokti. Tikslas buvo 12,70 m, o kai pamačiau rezultatą – negalėjau sulaikyti emocijų, ašaros ištryško. Nuostabu, negaliu atsidžiaugti. Pirmuoju bandymu nušokus 12,58 m pasidarė ramiau. Per paskutinį bandymą sukaupiau visas jėgas ir atidaviau viską, ką galėjau“, – po varžybų emocijomis dalijosi A.Beniušytė, atrankoje irgi nuskriejusi

12,58 m ir užėmusi pirmą vietą. Ji buvo vienintelė iš 16 merginų, įveikusi kvalifikacinę 12,50 m žymą.

A.Beniušytė dalyvavo ir šuolio į aukštį varžybose, kur atrankoje geriausiu trečiuoju bandymu peršoko į 165 cm aukštį iškeltą kartelę ir į finalą nepateko. Lengvaatletės geriausias asmeninis rezultatas – 176 cm.

D.Vasiliasukas Europos jaunimo olimpiniam festivalyje taip pat pasiekė asmeninį rekordą. 200 m bėgimo finale jis distanciją įveikė per 21,56 sek. ir nusileido tik švedui Williamui Trulssonui (21,07 sek.).

„Jaučiuosi puikiai, nes atidaviau save šimtu procentų. Treneriai prieš varžybas sakė, kad iki galo neatsiduodu, tai šį kartą padariau viską, ką galėjau. Prie finišo pamačiau iš dešinės artėjantį varžovą, tai tiesiog roviau į priekį. Paskui išgirdau, kad esu antras, ir labai apsidžiaugiau. Nesitikėjau tokio rezultato“, – prisipažino sprinteris.

Pirmąją lengvosios atletikos varžybų dieną startavo bėgikai. 400 m distancijoje Matas Janauskas finišavo per 50,88 sek., savo atrankos bėgime buvo ketvirtas ir į finalą nepateko.

Kipro Štreimnikio nuotr.



A.Beniušytės triumfo akimirka.
Dešinėje – trenerė I.Gricevičienė

D.Vasiliauskas su trenerė
I.Krakoviak

J.Perveneckaitė

Viltė Bubinaitė šioje rungtyje nuotolį įveikė per 59,20 sek., tačiau pasiektas asmeninis rekordas nepadėjo patekti į finalą – savo bėgime ji liko šešta. 800 m nuotolio varžybose Karolina Vaitkevičiūtė irgi neįveikė atrankos barjero: 2 min. 25,98 sek. leido užimti 15 vietą tarp visų dalyvių, o į finalą pateko aštuonios sportininkės.

„Žiūrėdamas į šios dienos startus matau, kad potencialo dar neišnaudojome. Matyt, koją kišo jaudulys ir tokio lygio varžybų patirties trūkumas. Tikrai galime geriau“, – sakė lengvaatlečių komandos vadovas Gintautas Janušauskas.

Antrąją dieną arčiausiai medalio buvo sportinio ėjimo atstovė Justė Perveneckaitė. Su dar dvylika atlečių ji lenktyniavo 5000 m distancijoje. Užtikrintai su lyderėmis startavusi sportininkė aukštą poziciją išlaikė iki pat paskutinių ratų ir finišavo ketvirta (23 min. 27,50 sek.). Nors iki medalio pritrūko kiek mažiau nei 10 sek., J.Perveneckaitė džiaugėsi rezultatu – ji pagerino asmeninį rekordą.

Tarp lyderių buvo ir Arminas Ačas. Geriausiu ketvirtuoju bandymu lietuvis rutulį nustumė 15,60 m, pagerino asmeninį rekordą ir bendrojoje įskaitoje užėmė šestą vietą tarp 12 dalyvių.

800 m bėgęs Titas Kukšta distanciją įveikė per 2 min. 2,19 sek. ir antrajame atrankos bėgime liko šeštas, o tarp visų dalyvių buvo vienuoliktas.

„Ši diena išties džiuginanti. Du sportininkai pagerino savo asmeninius rezultatus – Arminas iškovojo šestą vietą, Justė po sunkios kovos paskutiniame rate liko ketvirta. Nors, mūsų akimis, galbūt ji buvo verta ir aukštesnės vietos, tačiau sportinis ėjimas turi daug niuansų“, – atkreipė dėmesį G.Janušauskas.

Liepos 27 d. lengvosios atletikos stadione varžėsi ieties metikės, tarp kurių buvo ir Orinta Navikaitė. Po įtemptos kovos, geriausiu trečiuoju bandymu ietį nusviedusi 48,92 m, lietuvė iškovojo penktą vietą. Nuo bronzos ją skyrė 11 cm.

„Varžybos buvo tarsi loterija, nuo trečios vietos Orintą skyrė visiškai nedidelis atstumas, buvome labai arti, tačiau šiek tiek pritrūko“, – sakė G.Janušauskas.

O.Navikaitė šią vasarą jau papildė savo titulų kolekciją įspūdingu laimėjimu – ji iškovojo Europos jaunių čempionato bronzą.

1500 m bėgimo atrankoje Upė Jurkšaitytė nuotolį įveikė per 4 min. 55,10 sek. ir antroje atrankos varžybų grupėje užėmė aštuntą vietą.

Liepos 28 d. merginų 100 m barjerinio bėgimo rungtyje dalyvavo Gabija Mockutė. Lengvaatletė finišavo per 14,64 sek. ir trečioje atrankos grupėje liko penkta.

Šuolininkė su kartimi Kamilė Petrauskaitė pakartojo asmeninį rekordą (3,60 m) ir užėmė devintą vietą.

„Kamilė pasirodė gerai – ji buvo be trenerės, viską darė savarankiškai ir pakartojo asmeninį rekordą. Šaunuolė“, – džiaugėsi G.Janušauskas.

Liepos 29-ąją dar kartą jėgas išmėgino A.Ačas. Šįkart – disko metimo varžybose. Geriausiu trečiuoju bandymu diską nusviedė 44,9 m ir pagerinęs asmeninį rezultatą užėmė 13 vietą.

Rengtis varžyboms Lietuvos lengvaatlečiams kartu su kitais treneriais padėjo ir olimpietė Irina Krakoviak-Tolstika. Jaunųjų sportininkų trenerė – buvusi ilgų nuotolių bėgikė, dalyvavusi 2000 m. Sidnėjaus olimpinėse žaidynėse.

Trenerės teigimu, Lietuvos lengvosios atletikos komanda festivalyje buvo išties stipri, nors dalis vaikų dėl savo jauno amžiaus dar tik pradeda skleistis, dar tik ryškėja jų talentai, fizinės galimybės.

„Lengvoji atletika nėra lengva! (Juokiasi.) Reikia labai daug laiko stipriems sportininkams užauginti. Tačiau su treneriais sakome – esame tik sportininkų padėjėjai. Norime, kad jiems viskas susiklostytų gerai, būtų kuo mažiau įtampas ir lydetų sėkmė“, – tikino pašnekovė.

I.Krakoviak-Tolstika jaunimui visuomet stengiasi akcentuoti, kad visų pirma svarbu mėgautis procesu, nebijoti klysti, tikėti savimi ir žinoti, kad šalia visada yra stiprus palaikymas: „Jaudulys sporte visuomet labiausiai kiša koją. Manau, jie labiausiai bijo nuvilti save, trenerius, artimuosius – dėl to labai išgyvena. Kartoju – ramiai, nespauskite savęs, atsipalaiduokite. Žinau,

„kad kiekvienas iš jų padarys geriausia, ką gali, todėl man ramu.“

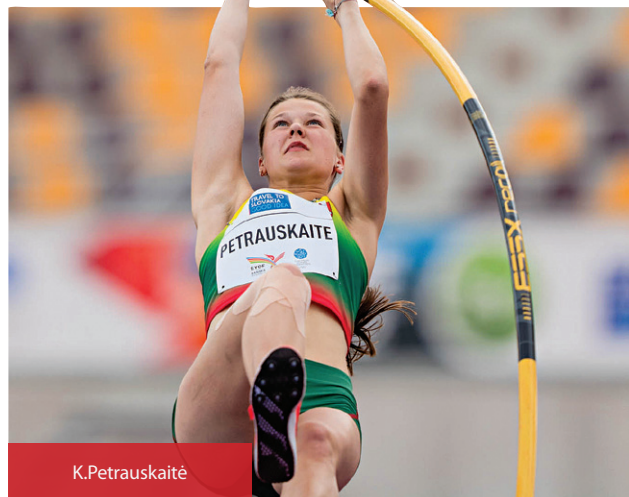
Pasak jos, bet kokios varžybos yra šventė: „Taip, baimės reikia išmokti nugalėti – kiekvienas viduje turime savų demonų. Tačiau akcentuojame, kad prie starto linijos – visi lygūs. Taip pat norime, kad EJOF jie pajustų festivalio atmosferą – bendrystę su kitais sportininkais, užmegztų pažinčių, pasimėgautų olimpizmo dvasia.“

I.Krakoviak-Tolstika sako, kad savo paauglystėje nieko panašaus neturėjo – jai, kaip ir daugeliui tų laikų atletų, teko greitai persiorientuoti ir iškart įsijoti į suaugusiųjų sportą.

„Būdami 16–17 metų jau rodėme aukštus rezultatus, tačiau neturėjome šansų išbandyti savęs ir pasivaržyti su jaunimu. Dabar jaunimas gali žengti mažesniais žingsneliais tikslo link, prieš 20 metų to nebuvo. Pavyzdžiui, 1999 m. Europos jaunimo iki 23 m. čempionate laimėjau sidabrą, o 2000-aisiais jau laukė olimpinės žaidynės – startas buvo tą pačią dieną, kai įvykdžiau normatyvą ir papuoliau į rinktinę. Man 22 metai ir aš visa pakylėta dalyvavau svarbiausiame gyvenimo starte. Šiandien jaunimas tokiems startams gali pasiruošti tikslingiau, laipsniškai, o tai – didelis pranašumas“, – pasakojo buvusi vidutinių nuotolių bėgikė.



O.Navikaitė



K.Petrauskaitė



V.Bubinaitė



A.Ačas

REZULTATAI

MERGINOS. 400 m bėgimas. Atranka: 15. Viltė Bubinaitė – 59,20 sek. (asmeninis rekordas).

800 m bėgimas: 15. Karolina Vaitkevičiūtė – 2 min. 25,98 sek.

1500 m bėgimas: 15. Upė Jurkšaitytė – 4 min. 55,10 sek.

100 m barjerinis bėgimas. Atranka: 16. Gabija Mockutė – 14,64 sek.

5000 m ėjimas: 4. Justė Perveneckaitė – 23 min. 27,50 sek. (asmeninis rekordas).

Trišuolis. Atranka: 1. Aurėja Beniušytė – 12,58 m. Finalas: 1. A.Beniušytė – 13,04 m (asmeninis rekordas).

Ieties metimas: 5. Orinta Navikaitė – 48,92 m.

Šuolis į aukštį: 15. A.Beniušytė – 165 cm.

Šuolis su kartimi: 9. Kamilė Petrauskaitė – 3,60 m (asmeninis rekordas).

VAIKINAI. 200 m bėgimas. Atranka: 2. Danielius Vasiliauskas – 21,82 sek. Finalas: 2. D.Vasiliauskas – 21,56 sek. (asmeninis rekordas).

400 m bėgimas. Atranka: 14. Matas Janaruskas – 50,88 sek.

800 m bėgimas. Atranka: 11. Titas Kukšta – 2 min. 2,19 sek.

Rutulio stūmimas: 6. Arminas Ačas – 15,60 m (asmeninis rekordas).

Disko metimas: 13. A.Ačas – 44,90 m (asmeninis rekordas).



Lengvaatlečius palaikė ir komandos draugai, ir treneriai, ir delegacijos vadovai.
Dešinėje – G.Janušauskas



Lietuvos rinktinė
iškovojo sidabrą

Kipno Štreimikio nuotr.

SIDABRINĖ REPETICIJA

KETURIOS ĮSPŪDINGOS PERGALĖS IR VIENINTELIS PRALAIMĖJIMAS MŪŠYJE DĖL AUKSO. TAIP EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIAME FESTIVALyje RUNGTYNIAVO SIDABRĄ IŠKOVOJUSI TOMO PURLIO TRENIRUOJAMA LIETUVOS 16-MEČIŲ VAIKINŲ RINKTINĖ, KURIOS DAR LAUKIA KOVOS ŽEMYNŲ PIRMENYBĖSE.



Festivalio sidabro medalius iškovojo krepšininkai Dovydas Buika, Gantas Krizanauskas, Kevinas Šacas, Kristupas Grybas, Kasparas Jakučionis, Kristupas Smirnovas, Matas Buteliauskas, Mantas Laurenčikas, Nedas Raupelis, Paulius Narvilas, Rokas Kreišmontas, Steponas Žilakauskis. Vyriausiajam treneriui T.Purliui talkino asistentai Šarūnas Ciparis ir Eugenijus Jefimovas.

Krepšinio turnyre rungtyniavo aštuonių šalių jaunučių rinktinės, varžybas pradėjusios dviejose grupėse. Lietuvos atstovai B grupėje žaidė su Serbijos, Slovėnijos ir Slovakijos komandomis. Kitoje grupėje rungtyniavo kroatų, prancūzų, vokiečių ir turkų. Po dvi geriausias abiejų grupių ekipas tęsė kovas dėl medalių, o likusios keturios žaidė dėl 5–8 vietų.

Lietuviai medalių link žengė galingais žingsniais.

Pirmame grupės mače mūsų šalies komanda 112:44 sutriuškino Serbijos krepšininkus. Lietuviai atkovojo 51 kamuolį, tuo tarpu varžovai po krepšiu sugriebė 34. Serbai suklydo net 40 kartų.

Nors rezultatas įspūdingas, T.Purlys išliko santūrus – serbai į festivalį atsiuntė metais jaunesnius nei lietuviai krepšininkus: „Išėjome su gera energija. Žinojome, kad serbai atvyko ne visos sudėties, bet pavyko nuteikti žaidėjus. Gerai pradėjome, gerai dirbome gynyboje ir greitai lygių skirtumas pasimatė. Nepaisant to, esu patenkintas tiek rezultatu, tiek žaidėjais.“

Slovėnai taip pat nepasipriešino lietuviams – T.Purlio auklėtiniai pranoko varžovus 105:73.

Lietuvos komanda varžovus stipriai lenkė kovoje dėl atšokusių kamuolių. Vietos austruolių audringai palaikomi lietuviai po krepšiu susirinko 50 kamuolių, o slovėnai – perpus mažiau.

„Kaip ir pirmose rungtynėse su serbais, buvo labai gera pradžia, varžovus gerai spaudėme, perėmėme daug kamuolių. Pirmieji du kėliniai buvo tikrai labai gražūs. Žinoma, slovėnai priprato prie mūsų spaudimo, padarė išvadas, tačiau kalbant apie mūsų žaidimą antrąją rungtynių dalimi nesu patenkintas. Negalima atsipalaiduoti taip, kaip atsipalaidavome. Nesvarbu, kurie žaidėjai yra aikštėje, mūsų komanda yra lygi ir kiekvienas turi atiduoti šimtą procentų savęs. Kai kuriais atvejais šiandien to nebuvo“, – sakė T.Purlys.

Rungtynės su slovakais taip pat nekėlė intrigos – festivalio šeiminkai įveikti net 135:39.

„Sunku kažką ir pasakyti, kai toks skirtumas. Buvome stipresni visose pozicijose ir statistikos kategorijose. Buvo daug dėjimų, fizinės kovos, neblogas pataikymas. Vaikiniai buvo pozityviai nusiteikę“, – reziumavo T.Purlys.

Lietuvos ekipa B grupėje užėmė pirmą vietą ir pusfinalyje susidūrė su antrąją A grupės komanda Vokietija. Kitoje pusfinalio dvikovoje susikovė prancūzai ir slovėnai.

Po trijų lengvai laimėtų grupės rungtynių pusfinalyje mūsų šalies atstovai sulaukė Vokietijos krepšininkų iššūkio.

Sunkiai mačą pradėję lietuviai po pirmojo kėlinio atsitiesė ir rungtynių pabaigoje šventė pergalę 94:81.

„Pradžioje darėme daug vaikiškų klaidų, bandėme spausti ten, kur nereikia. O varžovai buvo visai kitokio lygio. Tos trejos prieš tai žaistos rungtynės mums turbūt padarė meškos paslaugą, nes įpratome dvigubinti, spausti varžovus ten, kur nereikia, todėl gavome daug metimų iš po krepšio, ypač greitajame puolime. Fizinė forma taip pat nebuvo tokia, kokia prieš keletą dienų. Nežinau, galbūt tam turėjo įtakos vakarykštė laisva diena, o gal tos lengvos rungtynės su slovakais. Vis dėlto antroje pusėje atsitiesėme ir trečiame kėlinyje rezultatas pagerėjo“, – pasidžiaugė T.Purlys.

Kitame pusfinalyje be nesėkmių žengusi Prancūzijos rinktinė 86:46 nugalėjo slovėnus.

Pergalingas lietuvių žygis nutrūko lemiamose rungtynėse, kuriose po atkaklios kovos triumfavo Prancūzijos krepšininkai – jie finalą laimėjo 78:66.

Bronžą iškovoję vokiečiai, mažajame finale 87:75 įveikė slovėnus.

„Užėmus antrą vietą visada turi praeiti tam tikras laikas, kad pavyktų tuo pasidžiaugti. Buvo ne tokios rungtynės, kokių tikėjomės. Manau, pagrindinė priežastis – mūsų fizinis pasirengimas. Žiūrėsime, kodėl taip yra. Šis turnyras buvo daugiau pasiruošimas Europos čempionatui. Norėjome nušauti du zuikius, bet nepavyko. Vaikiniai tikrai stengėsi, bet neatlaikėme fizinio. Prancūzai buvo labai stiprūs, o mus jaudulys krėtė. Darėme daug klaidų, prarasdavome kamuolį lygioje vietoje. Gal kažkiek nesusitvarkėme su emocijomis“, – iškart po finalo svarstė T.Purlys.

Europos jaunučių (iki 16 m.) čempionatas vyks rugpjūčio 12–20 d. Šiaurės Makedonijoje.

Finale rezultatyviausias tarp lietuvių buvo K.Jakučionis



REZULTATAI

Pirmas etapas. B grupė. Lietuva – Serbija 112:44 (29:10, 26:15, 30:8, 27:11). Lietuvai daugiausia taškų pelnė: K.Smironovas 17 (9 atkovoti kamuoliai), R.Kreišmontas (8 atkovoti kamuoliai) ir K.Jakučionis (5 perimti kamuoliai) – po 16.

Lietuva – Slovėnija 105:73 (27:12, 32:11, 25:22, 21:28). Lietuvai daugiausia taškų pelnė: K.Smironovas 30 (9 atkovoti kamuoliai), K.Jakučionis 18, R.Kreišmontas – 15.

Lietuva – Slovakija 135:39 (36:10, 35:10, 35:10, 29:9). Lietuvai daugiausia taškų pelnė: R.Kreišmontas 25, M.Buteliauskas ir D.Buika (6 perimti kamuoliai) – po 15.

Pusfinalis. Lietuva – Vokietija 94:81 (16:24, 26:16, 30:25, 22:16). Lietuvai daugiausia taškų pelnė: K.Smironovas 20 (10 atkovotų kamuolių), K.Jakučionis 18, M.Laurenčikas – 15.

Finalas. Lietuva – Prancūzija 66:78 (18:16, 8:23, 19:18, 21:21). Lietuvai daugiausia taškų pelnė: K.Jakučionis 17 (9 atkovoti kamuoliai), M.Laurenčikas 16, M.Buteliauskas – 10.



AUKSINIS SUNKKAUS DARBO VAISIUS



„TAS JAUSMAS, KAI PAMAČIAU SAVO VARDĄ SĄRAŠO VIRŠUJE, YRA NEĮKAINOJAMAS. NEJMANOMA NUPASAKOTI“, – PO TRIUMFO EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIO FESTIVALIO PRATIMŲ ANT ARKLIO VARŽYBOSE PRISIPAŽINO GIMNASTAS KRISTIJONAS PADEGIMAS.



Kipro Štreimikio nuotr.

K.Padegimo triumfas

Daugiakovės ir komandų varžybose, kuriose buvo dalijami bilietai ir į atskirų rungčių finalus, Banská Bisticoje startavo trys Lietuvos gimnastai: Danilas Korobkovas (71 vieta), Kristijonas Padegimas (neklasifikuotas) ir Matas Imbrasas (75).

Tiesa, K.Padegimas dalyvavo tik dviejose iš šešių rungčių, todėl jo rezultatas nebuvo klasifikuotas. Bet šis gimnastas pasiekė svarbiausią tikslą – atlikdamas pratimus ant arklio užėmė pirmą vietą ir pateko į rungties finalą, kuriame varžėsi aštuoni atletai.

„Labai džiaugiuosi Kristijono pasirodymu, kuris pirmu numeriu pateko į finalą. Konkurencija buvo labai didelė, todėl pirmoji pozicija – be galo didelis pasiekimas. Kristijonas labai savimi patenkintas – tai aukščiausias įvertinimas jo karjeroje. Pagrindinis teisėjas po visų varžybų priėjo ir pasakė: jei per finalą pakartosi kažką panašaus į tai, ką šiandien padarei, būsi čempionas. Tikrai galime tikėtis medalio. Viliamės, kad pavyks iki finalo paruošti sportininką psichologiškai – adrenalino labai daug“, – po pirmojo pasirodymo sakė gimnastų treneris Tadas Butautas.

Pagrindinis teisėjas neklydo – finale K.Padegimas vėl buvo nepalenkiamas. Lietuvis surinko 14,466 taško, o sidabrą iškovojęs ukrainietis Rodomyras Stelmachas – 14,066.

„Žinoma, visi tikimės laimėjimo, kai įdedame tiek darbo, pastangų, sveikatos. Dabar matau, kad visa tai atsipirko. Atrankos varžybose tikrai buvo lengviau. Finale visi varžovai parodė, ką gali, ir atidavė viską“, – sakė K.Padegimas.

SMARTSCORING		155 PADEGIMAS Kristijonas	
LTU		5.300	
D		9.166	
E		0.000	
P		14.466	
Score		14.466	
		FINAL SCORE	RK.
		14.466	1

REZULTATAI

VAIKINAI. Daugiakovė: 71. Danilas Korobkovas – 68,250 taško, ... 75. Matas Imbrasas – 67,250; Kristijonas Padegimas neklasifikuotas.
Pratimai ant arklio: 1. K.Padegimas – 14,466.



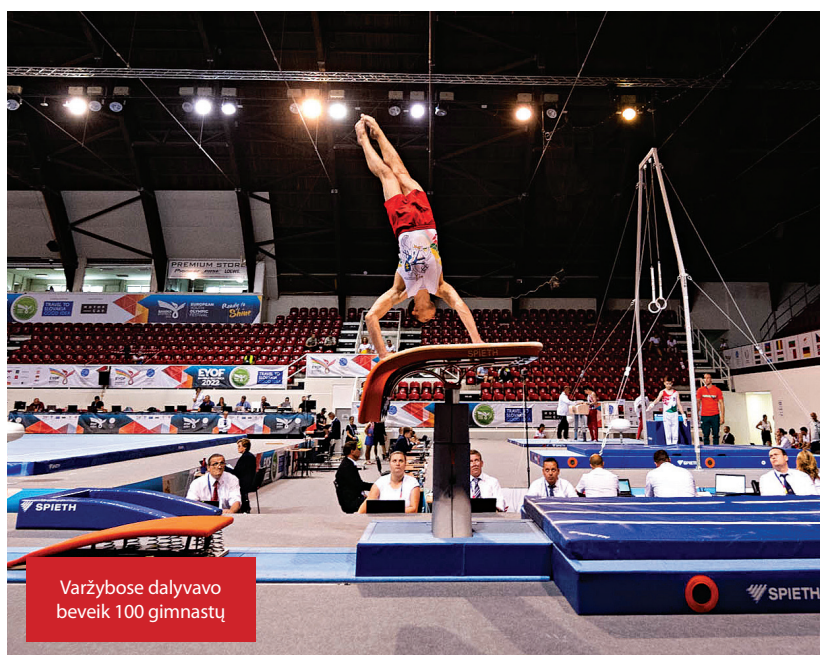
Auksinis pasirodymas



Lemiamą K.Padegimo pasirodymą stebėjo ir komandos draugai



Čempionas su treneriu T. Butauti



Varžybose dalyvavo beveik 100 gimnastų



V.Paulauskaitė su treneriu P.Bartūšiu

BRONZINIS ŽYGIS IŠSUNKĖ VISAS JĖGAS



ŠEŠIOS DVIKOVOS, IŠ KURIŲ PASKUTINĖS TRYS – TĄ PAČIĄ DIENĄ. TOKĮ MARATONĄ TĖKO ĮVEIKTI BADMINTONININKEI VILTEI PAULAUŠKAITĖI, NUKĖLIAVUSIAI IKI EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIO FESTIVALIO GARBĖS PAKYLOS.

Banska Bistriceje Lietuvai atstovavo du badmintono žaidėjai – šešiolikmetė V.Paulauskaitė ir keturiolikmetis Domas Pakšys.

Turnyras prasidėjo grupės varžybomis, kuriose kiekvienam žaidėjui reikėjo kovoti su keturiais konkurentais. Į aštuntfinalį iš kiekvienos grupės pateko po du sportininkus.

Pirmąją dieną V.Paulauskaitė nusileido penktajai turnyro raketėi suomei Nellai Nyqvist, bet po to palaužė Moldovos sportininkę Paolą Gingą.

„Viltės pergalė prieš varžovę iš Moldovos, sakyčiau, buvo lemiamas mačas kovojant dėl išėjimo iš grupės. Suomė Nella Nyqvist – turnyro lyderė. Prieš dvejus metus, būdama keturiolikos, ji laimė-

jo bronzą Europos jaunimo iki 19 metų čempionate“, – pasakojo Lietuvos badmintonininkų treneris Povilas Bartušis.

Antrą dieną vietoje dviejų mačų lietuvei reikėjo žaisti tik vieną. Ji įveikė armėnę Lusine Smbatyan, o Maria Eleni Aristopoulou negalėjo rungtyniauti dėl ligos.

Į aštuntfinalį iš šios grupės pateko Suomijos ir Lietuvos atstovės. Aštuntfinalyje lietuėvė po atkaklios kovos palaužė kroatę Jeleną Buchberger, ketvirtfinalyje nugalėjo lenkę Mają Janko ir užsitikrino mažiausiai bronzos medalį.

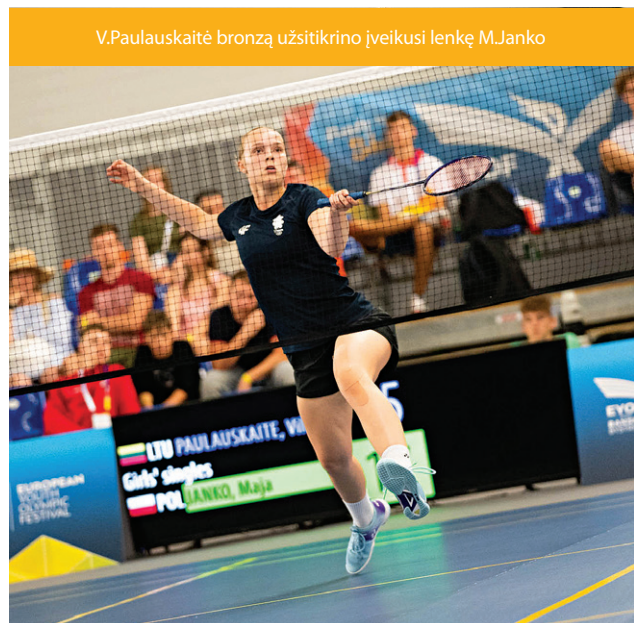
Tris mačius per tris valandas žaidusiai Lietuvos badmintonininkei pusfinalyje pritrūko jėgų. Ji nusileido turkei Ravzai Bodur ir į finalą nepateko.

„Šis mano rezultatas labai nustebino. Šiandien du mačius laimėjau prieš daug stipresnes varžoves, turėjusias aukštesnį reitingą. Antrasis mačas truko 40 minučių, todėl trečiajam pritrūko jėgų. Neberadau jų tiek, kiek reikėjo, nors stengiausi kiek galėčiau. Tai pirmasis mano tarptautinis pasiekimas ir, manau, bus vienas svarbiausių gyvenimo laimėjimų“, – sakė V.Paulauskaitė.

D.Pakšys grupės varžybose taip pat patyrė vieną nesėkmę ir užėmė antrą vietą. Pirmąją dieną jis nusileido Liuksemburgo sportininkui Noah Warningui ir įveikė Izraelio atstovą Sharoną Perelshteiną, o antrą dieną pranoko slovaką Matušą Polačeką ir latvij Tomą Salą.

„Varžovas iš Liuksemburgo – septintoji turnyro raketė, tikrai gana stiprus. Tačiau Domas kovojo ir trečiame sete tik trimis taškais nuo jo atsiliko. Tikrai varginio karštis, trečiame sete tas labai jautėsi. Plunksninukai lėkė labai greitai, buvo sunku prisitaikyti. Antrą dieną Domas gana nesunkiai įveikė slovaką ir latvij, grupėje užėmė antrą vietą. Šios varžybos yra ypatingesnės nei kitos, o dar ta olimpinė atmosfera. Manau, sportininkai jau apsiprato, be to, šiandien ir oro temperatūra žemesnė, todėl fiziškai lengviau“, – po grupės varžybų sakė P.Bartušis.

Sėkmingą D.Pakšio žygį sustabdė jį aštuntfinalyje nugalėjęs lenkas Mateusz Golasas.



MERGINOS. Grupės varžybos.

- Viltė Paulauskaitė** – Nella Nyqvist (Suomija) **9:21, 10:21;**
- V.Paulauskaitė** – Paola Ginga (Moldova) **21:19, 21:18;**
- V.Paulauskaitė** – Lusine Smbatyan (Armėnija) **21:19, 21:14;**
- V.Paulauskaitė** – Maria Eleni Aristopoulou (Kipras): **kiprietė nežaidė dėl ligos.**

Aštuntfinalis. V.Paulauskaitė – Jelena Buchberger (Kroatija) **21:19, 21:17.**

Ketvirtfinalis. V.Paulauskaitė – Maja Janko (Lenkija) **16:25, 25:23, 21:19.**

Pusfinalis. V.Paulauskaitė – Ravza Bodur (Turkija) **8:21, 13:21.**

VAIKINAI. Grupės varžybos.

Domas Pakšys – Noah Warningas (Liuksemburgas) **21:19, 18:21, 18:21;**

D.Pakšys – Sharonas Perelshteinas (Izraelis) **13:21, 21:12, 21:17;**

D.Pakšys – Matušas Polačekas (Slovakija) **21:9, 22:20;**

D.Pakšys – Tomas Sala (Latvija) **21:9, 21:10.**

Aštuntfinalis. D.Pakšys – Mateusz Golasas (Lenkija) **5:21, 10:21.**



Geriausiai iš lietuvių sekėsi O.Kiseliūnaitei

Kipro Štreimnikio nuotr.



PASISĖMĖ PATIRTIES



„TAI LABAI AUKŠTAS REZULTATAS, YPAČ TURINT OMENYJE, KAD ORINTA – METAIS JAUNESNĖ UŽ VARŽOVES, TAD GALĖS DAR SYKŲ DALYVAUTI FESTIVALYJE“, – TAIP BANSKA BISTRICOJE ORINTOS KISELIŪNAITĖS IŠKOVOTĄ DVYLIKŲ VIETĄ ĮVERTINO LIETUVOS MERGINŲ KOMANDOS TRENERIS ALVYDAS SURGAUTAS.

Dviratininkai Europos jaunimo olimpiniam festivalyje kovojo asmeninėse ir grupinėse lenktynėse.

Merginų 8,4 km asmeninių lenktynių distancijoje greičiausiai iš lietuvių buvo Orianta Kiseliūnaitė, užėmusi dvyliką vietą tarp 78 sportininkių. Miglė Daneikaitė finišavo 23-ia, Aukšė Lekavičiūtė – 58-a.

Popiet tą pačią trasą įveikti teko ir 93 vaikams, tarp jų – trims lietuviams. Titas Laurinavičius liko 49-as, Arnas Bilertas finišavo 61-as, Nikolas Klimavičius – 77-as.

„Trasa nebuvo sudėtinga, nors rezultatai galėjo būti geresni. Tikėjomės pakliūti į 20-uką, bet kitų šalių sportininkai – labai stiprūs“, – pasirodymą asmeninėse lenktynėse komentavo vaikų treneris Martynas Maniušis.

Po dienos pertraukos dviratininkai vėl išriedėjo į Banská Bistrice gatves, šįkart – kovoti grupinėse lenktynėse.

Tarp 78 merginų aukščiausiai iš lietuvių vėl pakilo O.Kiseliūnaitė. Ji 57,8 km distanciją baigė 24-a – tai geriausias rezultatas ir

tarp Baltijos šalių dviratininkių. M.Daneikaitė užėmė 37, A.Lekavičiūtė – 54 vietą.

Antroje dienos pusėje tą pačią, tik keliais kilometrais ilgesnę (65,8 km) trasą turėjo įveikti vaikinai. Čia tarp 93 sportininkų geriausiai pasirodė A.Bilertas, kuris finišavo 52-as. Vos per dvi pozicijas atsiliko T.Laurinavičius, N.Klimavičius finišo liniją kirto 77-as.

„Varžybos buvo aštrios – daug griuvimų, visi labai kovingai nusiteikę. Orianta mindama į kalniuką griuvo, tai galbūt šiek tiek turėjo įtakos rezultatui, galbūt jis būtų buvęs dar aukštesnis. Bet kuriuo atveju jaunimas pasirodė puikiai. Kiekvienas dviratininkas įdėjo labai daug širdies ir pastangų ruošiantis varžyboms. Lenktyniauti su stipriausiais Europos sportininkais nėra lengva, tokios šalys kaip Didžioji Britanija, Belgija, Lenkija turi labai stiprių atletų. Jie dažnai dalyvauja aukšto lygio varžybose užsienyje, o tai padeda pasiruošti svarbiausiems startams. Šios varžybos lietuvių dviratininkams – puiki patirtis, daug ko išmokome. O dabar pailsėsime ir vyksime palaikyti kitų sporto šakų atstovų – laikas pasimėgauti festivaliu“, – sakė dviratininkų komandos vadovas Arnoldas Valiauga.



T.Laurinavičius asmeninėse lenktynėse



A.Lekavičiūtė ir M.Daneikaitė

REZULTATAI

MERGINOS. Asmeninės lenktynės (8,4 km): 12. Orinta Kisieliūnaitė (12 min. 43,38 sek.), ... 23. Miglė Daneikaitė (12 min. 58,47 sek.), ... 58. Auksė Lekavičiūtė (13 min. 30,74 sek.).

Grupinės lenktynės (57,8 km): 24. O.Kisieliūnaitė, ... 37. M.Daneikaitė, ... 54. A.Lekavičiūtė.

VAIKINAI. Asmeninės lenktynės (8,4 km): 49. Titas Laurinavičius (11 min. 42,20 sek.), ... 61. Arnas Bilertas (11 min. 52,63 sek.), ... 77. Nikolas Klimavičius (12 min. 16,76 sek.).

Grupinės lenktynės (65,8 km): 52. A.Bilertas, ... 54. T.Laurinavičius, ... 77. N.Klimavičius.



Lietuvos dviratininkai



O.Kisieliūnaitė



Grupinėse lenktynėse vyko atkakli kova

SVARBIOS PAMOKOS



NORS LIETUVOS DZIUDO KOVOTOJAMS EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIAME FESTIVALyje NEPAVYKO IŠKOVOTI PERGAĻIŲ, JIE PASISĖMĖ NEJKAINOJAMOS PATIRTIES NE TIK AUKŠČIAUSIO LYGIO VARŽYBOSE, BĖT IR TRENIRUOTĖSE, KURIOSE KLAUSĖ OLIMPIEČIŲ PATARIMŲ.



Lietuvos dziudo komanda

Kipro Štreimiko nuotr.

Dziudo varžybose Lietuvai atstovavo šeši sportininkai. Vienintelė Barbora Endriekutė, nešusi trispalvę atidarymo iškilmėse, turėjo galimybę žengti ant tatamio du kartus, nes pirmoji lietuvės varžovė britė Niamh Southgate laimėjo ir antrą kovą, taip suteikdama mūsų šalies atletei bilietą į paguodos turnyrą. Tačiau ir čia pergalės skonio paragauti nepavyko.

Dovilė Gotto, Matas Norkevičius, Danilas Vincelovičius, Algirdas Žulys ir Davidas Krmoyanas jau po pirmųjų dvikovų buvo priversti pasitraukti iš varžybų.

„Gaila, kad atletams nepavyko susitvarkyti su emocijomis, pritrūko pasitikėjimo savimi. Gera fizinė forma yra pusė darbo, kita pusė – susitvarkyti su jauduliu ir emocijomis. O tai nėra lengva. Kaip sportininkė tą puikiai žinau. Tikiuosi, kad sportininkai išanalizuos šiuos pralaimėjimus ir jie taps pamokomis, padėsiančiomis siekti pergalį ateityje.“

Dalyvavimas čia – tarsi nedidelis laiptelis olimpinių žaidynių link, vaikams tai paskata siekti daugiau. Patirtis čia svarbi ne tik iš varžybų pusės, sportininkai daug bendrauja su kitų šalių, kitų sporto šakų atstovais, pamato tokio masto renginį, susipažįsta. Mes įpratę į varžybas vykti tik su dziudo atstovais, o čia tiek visko daug! Tikiu, kad net jei šiandien vaikai dar nesupranta tos vertės, ateityje tai tikrai įvertins“, – sakė olimpietė, dziudo komandos vadovė Sandra Jablonskytė.

Rengtis varžyboms jaunesiems imtynininkas padėjo dar vienas olimpietis Albertas Techovas bei trenerė Svetlana Vetrova.

„Čia susirinko nemažai Europos ir pasaulio prizininkų, o vaikams šiek tiek sunku kovoti, kai žino jų titulus. Tarp stipriausių dziudo sportininkų – Gruzijos, Azerbaidžano, Ukrainos, Italijos, taip pat Prancūzijos sportininkai – pastarojoje šalyje ši sporto šaka itin stiprėja. Kita vertus, spręsti apie lyderius labai sunku, čia sportas, kuriame niekas nėra aišku iki paskutinės minutės“, – mintimis dalijosi S.Vetrova.

B.Endriekutė ant tatamio žengė du kartus



REZULTATAI

Merginos. Pirmas etapas. Svorio kategorija iki 57 kg: Barbora Endriekutė – Niamh Southgate (Didžioji Britanija) **0:1 („Ippon“)**. **Iki 63 kg: Dovilė Gotto** – Mariana Simoes (Portugalija) **0:1 („Ippon“)**. **Paguodos turnyras. Iki 57 kg: B.Endriekutė** – Snežana Gramatikova (Bulgarija) **0:1 („Ippon“)**.

Vaikinai. Pirmas etapas. Svorio kategorija iki 66 kg: Matas Norkevičius – Danielius Aronas Gaboras (Vengrija) **0:1 („Ippon“)**. **Iki 73 kg: Danilas Vincelovičius** – Thienas Oulevey (Šveicarija) **0:1 („Ippon“)**. **Iki 81 kg: Algirdas Žulys** – Vidakas Maljevičius (Bosnija ir Hercegovina) **0:1 („Ippon“)**. **Iki 90 kg: Davidas Krmoyanas** – Williamas Andrewsas (Didžioji Britanija) **0:1 („Ippon“)**.

J.Aleksandrovas ir L.Vladson



PERGALIŲ SIEKĖ IR PO VIENĄ, IR KARTU



BANSKA BISTRICOJE KOVOJĘ DU LIETUVOS TENISININKAI – LAIMA VLADSON IR JULIUS ALEKSANDROVAS – DALYVAVO IR VIENETŲ, IR MIŠRIŲ DVEJETŲ VARŽYBOSE.

Mišrių dvejetų turnyre lietuviai 4:6, 6:3, 6:10 nusileido šveicarams Kristynai Paul ir Henry Bernetui.

„Šveicarų pora tikrai konkurencinga, turinti aukštą reitingą. Kova buvo įspūdinga. Pirmoje dalyje Julius ir Laima jautė daugiau streso ir įtampos, juk jiems tai buvo pirmosios varžybos šiame festivalyje, o varžovai jau buvo žaidę vienetus. Aš, kaip treneris, didžiuojuosi, kad mūsų pora sugebėjo apsukti varžybas ir laimėti antrąjį setą. Turėjo šansų ir trečiajame, bet sėkmė buvo kitoje pusėje“, – sakė tenisininkų treneris Eimantas Gruzdas.

L.Vladson nepavyko įveikti ir vienetų varžybų pirmojo barjero – ji 3:6, 6:3, 0:6 pralaimėjo vokiečiai Philippai Farber.

J.Aleksandrovas pirmajam varžovui nepaliko jokių vilčių – 6:0, 6:0 pranoko albaną Arlisą Muką. Tačiau kitame rate Lietuvos tenisininkas 1:6, 0:6 neatsilaikė prieš vėliau iki pusfinalio nužygiavusį čeką Janą Kumstatą.

„Julius šiandien pralaimėjo prieš trečią ar ketvirtą turnyro raketę. Šis rezultatas tikrai neatspindi kovos, kurią priešininkui kortuose pasiūlė Julius. Deja, atletiškas ir didesnė jėga leido

varžovui diktuoti žaidimo eigą. Net neabejoju, kad čekas kovos dėl medalių.

Reziumuodamas turnyrą galiu pasakyti, kad labai gaila, jog turėjome du mačius, kuriuose sportininkai pralaimėjo trečiajame sete. Tačiau nepaisant rezultato noriu palinkėti jiems sėkmės ir kantrybės toliau siekiant užsibrėžtų tikslų. Tikiuosi juos dar ne kartą pamatyti atstovaujančius Lietuvai“, – vylysė E.Gruzdas.

REZULTATAI

Merginos. Vienetai. Pirmas ratas: Laima Vladson – Philippa Farber (Vokietija) **3:6, 6:3, 0:6.**

Vaikinai. Vienetai. Pirmas ratas: Julius Aleksandrovas – Arlisas Muka (Albanija) **6:0, 6:0.** **Antras ratas: J.Aleksandrovas** – Janas Kumstas (Čekija) **1:6, 0:6.**

Mišrūs dvejetai. Pirmas ratas: L.Vladson ir J.Aleksandrovas – Kristyna Paul ir Henry Bernetas (Šveicarija) **4:6, 6:3, 6:10.**



Lietuvai uždaryme atstovavo festivalio medalininkai

OLIMPINĖ PATIRTIS – ĮKVĖPIMAS JAUNIMUI



LIEPOS 30 D. BANSKÁ BYSTRICOJE NUSILEIDO XVI EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIO FESTIVALIO UŽDAŅGA. JIS LIETUVAI BUVO SĖKMINGIAUSIAS ISTORIJOJE: IŠKOVOTA DEŠIMT MEDALIŲ, IŠ KURIŲ KETURI – AUKŠČIAUSIOS PRABOS.

Dėl sudėtingų oro sąlygų pagrindinėje miesto aikštėje turėjusi vykti festivalio uždarymo ceremonija buvo perkelta į dziudo imtynių areną, o dalyvauti pakviesta tik dešimt kiekvienos šalies atstovų. Lietuvai atstovavo medalininkai.

Lietuvos vėliavą per uždarymo ceremoniją nešė festivalyje sužibėjusi plaukikė Smiltė Plytnykaitė.

Visą savaitę vykusiam renginyje mūsų šalies rinktinė pelnė dešimt medalių: po keturis aukso ir sidabro bei du bronzos. Tiek pat medalių lietuviai iškovoję ir 2011 m. Trabzone (Turkija) vykusiam festivalyje. Būtent ten pirmą kartą sužibo plaukikės Rūtos Meilutytės žvaigždė. Būsimoji olimpinė čempionė pasi-

MEDALIŲ LENTELE

Vieta. Šalis	Auksas	Sidabras	Bronza	Iš viso
1. Italija	21	12	14	47
2. Vokietija	9	8	15	32
3. Ispanija	8	7	4	19
4. Didžioji Britanija	7	5	6	18
5. Vengrija	6	9	9	24
6. Prancūzija	6	7	4	17
7. Ukraina	6	6	6	18
8. Turkija	5	9	1	15
9. Rumunija	5	8	6	19
10. Lenkija	5	5	10	20
11–12. Kroatija	5	4	0	9
11–12. Švedija	5	4	0	9
13. Lietuva	4	4	2	10
14. Izraelis	4	1	3	8
15. Čekija	3	5	6	14
16–17. Suomija	3	1	3	7
16–17. Nyderlandai	3	1	3	7
18. Azerbaidžanas	2	4	2	8
19. Danija	2	3	5	10
20. Serbija	2	3	1	6
21. Slovakija	2	1	3	6
22. Graikija	2	1	1	4
23. Sakartvelas	2	0	6	8
24. Belgija	2	0	0	2
25. Šveicarija	1	0	3	4
26. Slovėnija	0	4	1	5
27. Bulgarija	0	3	3	6
28. Estija	0	3	0	3
29. Portugalija	0	1	4	5
30. Austrija	0	1	3	4
31. Latvija	0	1	2	3
32. Kipras	0	1	1	2
33. Armėnija	0	0	3	3
34. Moldova	0	0	2	2
35–39. Bosnija ir Hercegovina	0	0	1	1
35–39. Islandija	0	0	1	1
35–39. Airija	0	0	1	1
35–39. Malta	0	0	1	1
35–39. Norvegija	0	0	1	1

vežė aukso, sidabro ir bronzos medalius. Tačiau Trabzone Lietuvos atstovai pelnė vienu aukso medaliu mažiau.

Iš viso Banska Bistricoje Lietuvai atstovavo 55 sportininkai.

„Šis jaunimo olimpinis festivalis ne tik visai rinktinei, bet, tikiu, ir visai Lietuvai suteikė daug gerų emocijų. Visi sportininkai kovojo iki galo, atidavė visas jėgas ir buvo geriausi, kokie galėjo būti. Tikiuosi, kad ši olimpinė patirtis jaunimą įkvėpė siekti aukštesnių tikslų, o kada nors juos pamatysime ir olimpinėse žaidynėse“, – sakė Lietuvos misijos vadovas Einius Petkus.

XVI Europos jaunimo olimpiame festivalyje dalyvavo 2253 sportininkai iš 48 nacionalinių olimpinių komitetų. Jie dešimties sporto šakų varžybose išsidalijo 120 medalių komplektų.

Lietuva medalių lentelėje užėmė tryliktą vietą. Daugiausia apdovanojimų (21 aukso, 12 sidabro ir 14 bronzos) laimėjo Italijos sportininkai.



Europos olimpinių komitetų asociacijos (EOK) vėliava – organizacijos prezidento S.Capralos rankose



Lietuvos vėliavą uždarymo iškilmėse nešė S.Plytnykaitė



Uždarymo akimirka



OLIMPINIO SUGRĮŽIMO TRISDEŠIMTMETIS – PER SKAIČIŲ PRIZMĘ

ŠIAIS METAIS LIETUVA MINI SUGRĮŽIMO Į OLIMPINĘ ŠEIMĄ TRISDEŠIMTMETĮ. 1992 M. VASARĄ GERIAUSI MŪSŲ ŠALIES SPORTO PASIUNTINIAI VARŽĖSI BARSELONOS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE IR DIDŽIAVOSI STEBĖDAMI, KAIP PAĖGERBIANT NUGALĖTOJUS AUKŠTYN KYLA LIETUVOS TRISPALVĖ.

1 Pirmuoju nepriklausomos Lietuvos sportininku, iškovoju-
siu olimpinį medalį, tapo lengvaatletis Romas Ubartas. Jis
1992 m. rugpjūčio 5 d. laimėjo Barcelonos olimpinių žaidy-
nių disko metimo varžybas.

32 metų 203 cm ūgio R.Ubartas prieš žaidynes buvo didžiausia Lietuvos olimpinė viltis, todėl Lietuvos tautinis olimpinis ko-
mitetas jo pasirengimui skyrė ypatingą dėmesį. Disko metikas
visą balandžio mėnesį praleido JAV, gyveno pas Amerikos lie-
tuvų ieties metiką Tomą Pukštį, treniravosi Floridos universiteto
bazėje ir laimėjo keturis turnyrus. Juose R.Ubartas diską nuolat
mėtė toliau nei 67 metrus (sykį net 69,50 m).

Pasiruošimas nenuėjo veltui. Nors per Barcelonos žaidynes lie-
tuvio mestas diskas dėl nepalankių oro sąlygų skriejo gerokai
arčiau (65,12 m), varžovai taip pat negalėjo parodyti visų gali-
mybių ir R.Ubartas tapo olimpinio čempionu.



Barselonos olimpinėse žaidynėse Lietuvos sportininkai iškovojo du medalius: aukso – disko metikas Romas Ubartas, bronzos – Lietuvos vyrų krepšinio rinktinė. 1992 m. rugpjūčio 8 d. krepšinio turnyro mažajame finale lietuviai nugalėjo Nepriklausomų Valstybių Sandraugos (NVS) rinktinę 82:78 (39:33).

NVS komanda, sudaryta iš Rusijos, Ukrainos, Latvijos, Kazachstano ir Azerbaidžano krepšininkų, lietuviams buvo principinis varžovas. Juolab kad Lietuvos rinktinė pralaimėjo šiai komandai grupės varžybose. Mažajame finale Vlado Garasto treniruojami vyrai sugebėjo atsiskaityti už patirtą nesėkmę ir padovanojo Lietuvai didelę šventę.

„Nuteikinėti krepšininkus kovai dėl bronzos medalių nereikėjo. Susirinkome tik aptarti, ką turime daryti ir ko nedaryti. Varžovų treneris žinojo, kaip žaisime, bet mes buvome pajėgesni“, – po bronzinės pergalės sakė V.Garastas.



Barselonos žaidynės buvo trečiosios vasaros olimpinės žaidynės, kuriose dalyvavo nepriklausomos Lietuvos sportininkai. Iki Antrojo pasaulinio karo Lietuva savo sportininkus siuntė į 1924 m. Paryžiaus ir 1928 m. Amsterdamo žaidynes, bet jose mūsų šalis neiškovojo nė vieno medalio.

4 Barselonos žaidynėse varžėsi keturi Lietuvos boksininkai laimėjo keturias kovas. Du varžovus nugalėjo Vitalijus Karpačiauskas, po vieną – Leonidas Maleckis ir Gitas Juškevičius. V.Karpačiauskui ir sunkiasvoriui G.Juškevičiui iki medalio trūko vienos pergalės. Šiedu boksininkai suklupo ketvirtfinalyje ir liko penkti.

Ypač skaudžiai pralaimėjo V.Karpačiauskas. Jis dviejuose pirmuosiuose etapuose įveikė Rusijos bei JAV boksininkus, o ketvirtfinalyje teisėjai pergalę 9:6 skyrė trečiame raunde tiksliau ir dažniau smūgiavusiam Tailando boksininkui Arkhomui Chenglai.

5 Olimpiniu čempionu tapęs Romas Ubartas, kaip ir jo pagrindinis varžovas vokietis Jürgenas Schultas, geriausią rezultatą pasiekė penktuoju metimu. Iki tol toliau nei 64 metrus metė labai panašius rezultatus pasiekę kubietis Robertas Moya (64,12 m pirmuoju metimu), J.Schultas (64,26 m irgi pirmuoju metimu) ir R.Ubartas (64,36 m trečiuoju metimu). Ketvirtasis bandymas nieko nepakeitė, bet štai penktuoju metimu vokietis diską švystelėjo 64,94 m, o lietuvis – 65,12 m. Kubietis savo rezultato nepagerino ir iškovojo bronzos medalį.

„Tikėjau – kažkuris medalis bus. Po to jau norėjau tik aukso. Sunkiausias buvo pirmasis metimas. Diskas vartėsi lyg varna – net už galvos stvėriausi“, – grįžęs namo pasakojo olimpinis čempionas.

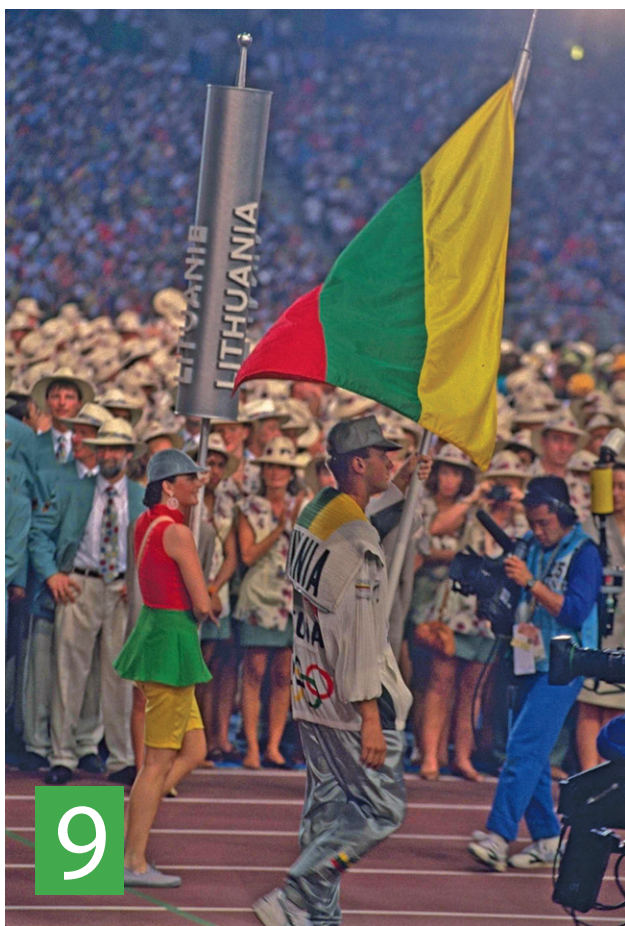


Lietuvos Vyriausybė skyrė pinigines premijas sportininkams, olimpinėse žaidynėse užėmusiems pirmąsias šešias vietas. Už Barselonos žaidynių aukso medalį buvo pažadėta 10 tūkst. JAV dolerių premija, už sidabro 6 tūkst., už bronzos 4 tūkst., už ketvirtą vietą 3 tūkst., už penktąją – 2 tūkst., už šeštąją – 1 tūkst. dolerių.

Tuo metu oficialios atsiskaitymo priemonės Lietuvoje buvo SSRS rubliai ir bendrieji talonai. Pavyzdžiui, „Sporto“ laikraštis kainavo 3 rublius (iškart po Barselonos žaidynių pabrango iki 4 rublių).

7 Šuolininkei į tolį Nijolei Medvedevai per Barcelonos žaidynes nepavyko pasiekti didmeisteriška laikomos septynių metrų ribos. Vis dėlto blogiausia ne tai. N.Medvedeva nušoko 6,76 m ir užėmė ketvirtą vietą (visos prizininės skriejo toliau nei septynis metrus), bet olimpinio diplomu džiaugėsi tik kelias dienas. Sportininkams vos grįžus iš Barcelonos į Vilnių atskriejo raštas, kad šuolininkė į tolį privalo grąžinti apdovanojimą, nes jos dopingo mėginyje rasta draudžiamos medžiagos mezokarbo (į amfetaminą panašaus preparato). Olimpietė teisinosi, kad mezokarbas į organizmą galėjo patekti su vaistais, kuriuos gėrė gydydamasi stiprų peršalimą. 32 metų N.Medvedeva buvo diskvalifikuota ir po dopingo istorijos į sportą nebegrįžo.

8 Lietuvos vyrų krepšinio rinktinė olimpiame turnyre žaidė aštuonerias rungtynes. V.Garasto treniruojama komanda pasiekė šešias pergalės. Lietuviai grupės varžybose nugalėjo Kiniją (112:75), Venesuelą (97:79), Puerto Riką (104:91) ir Australiją (98:87), bet pralaimėjo Nepriklausomų Valstybių Sandraugos komandai (80:92) ir užėmė antrą vietą. Ketvirtfinalyje Lietuvos komanda įveikė Braziliją (114:96), tačiau pusfinalyje teko susitikti su neįveikiama JAV rinktinė, kurią pirmą kartą sudarė NBA žaidėjai. Lietuviai „Svajonių komandai“ nusileido – 76:127. Paskutinę turnyro dieną mažajame finale Lietuvos rinktinė įveikė NVS komandą – 82:78 ir iškovojo bronzos medalius.



Plaukikas Raimundas Mažuolis buvo viena didžiausių Lietuvos olimpiinių vilčių, bet abiejų rungtių atrankos plaukimuose liko devintas ir nepateko nė į vieną finalą. Per Barcelonos žaidynių atidarymą Lietuvos trispalvę nešęs 20-metis R.Mažuolis startavo 50 ir 100 m plaukimo laisvuju stiliumi varžybose. Trumpesniam nuotolyje jam iki finalo trūko 0,05 sek., ilgesniame – 0,12 sek.

Tais laikais pusfinalio etapas nebuvo rengiamas, todėl R.Mažuolis abiejose rungtyse pateko į B finalą. Jame Lietuvos plaukikas nusileido vienam varžovui ir galutinėje lentelėje abakart užėmė dešimtą vietą.

10 Nors nepriklausoma Lietuva į olimpinę šeimą grįžo po ilgos pertraukos, dešimtį į Barceloną keliavusių sportininkų jau turėjo olimpinės patirties. 1988 m. Seulo žaidynėse dalyvavo lengvaatlečiai Romas Ubartas (laimėjo sidabro medalį), Vaclovas Kidykas ir Remigija Sablovskaitė-Nazarovienė, plaukikas Raimundas Mažuolis (sidabro medalį), dviratininkė Laima Zilporytė (bronzos medalį) bei krepšininkai Valdemaras Chomičius, Rimas Kurtinaitis, Šarūnas Marčiulionis ir Arvydas Sabonis (aukso medalius), o vyriausias Lietuvos krepšinio rinktinės narys Sergejus Jovaiša žaidė dar per 1980 m. Maskvos žaidynes (jose pelnė bronzos medalį).

11 Lietuvos sportininkai dalyvavo vienuolikos sporto šakų varžybose. Barcelonoje lietuviai startavo krepšinio (12 sportininkų), lengvosios atletikos (8), irklavimo (8), dviračių sporto (5), bokso (4), šiuolaikinės penkiakovės (3), plaukimo (2), buriavimo (2), baidarių ir kanojų irklavimo (1), dziudo imtynių (1) ir imtynių (1) varžybose.

Iš viso mūsų šalis į Barceloną išsiuntė 47 sportininkus: 36 vyrus ir 11 moterų. Atkūrus nepriklausomybę Lietuvos olimpinė delegacija mažesnė buvo tik kartą – per Tokijo žaidynes, kuriose varžėsi 42 lietuviai.

12 Bronzos medaliais buvo apdovanoti dvylika Lietuvos krepšininkų. Net šeši olimpinės rinktinės žaidėjai – Valdemaras Chomičius, Darius Dimavičius, Rimas Kurtinaitis, Šarūnas Marčiulionis, Arvydas Sabonis ir Arūnas Višockas – gimė ir sporto mokyklas lankė Kaune. Kartu su jais olimpinės rinktinės aprangą vilkėjo Vilniuje užaugęs Artūras Karnišovas, kringiškiškai Romanas Brazdauskis, Gintaras Einikis, Gintaras Krapikas ir Alvydas Pazdrazdis bei anykštėnas Sergejus Jovaiša.

Laimingą dieną ant garbės pakylas lipa ne visas dvyliktukas. Sirgaliai pasigedo didžiausios Lietuvos rinktinės žvaigždės.

„Pasiimti medalio nėjau, nes leidau sau atsipalaiduoti ir išgėriau“, – vėliau prisipažino A.Sabonis.

14 Per olimpinės ugnies estafetę iš Olimpijos į Barceloną tarp nešusiųjų deglą buvo 14-metis lietuvis Vytautas Kaikaris. Paauglys šią teisę iškovojo laimėdamas Tarptautinio olimpinio komiteto rėmėjos bendrovės „Coca Cola“ konkursą. V.Kaikaris olimpinę ugnį nešė pusės kilometro ruože tarp Valjadolido ir Segovijos, po to stebėjo Barcelonos žaidynių kovas.



Gintaras Staškevičius šiuolaikinės penkiakovės vyrų varžybose užėmė 15 vietą. Tai buvo geriausias Lietuvos penkiakovininkų rezultatas Barcelonos žaidynėse. Komandų įskaitoje (ji buvo skaičiuojama sudėjus trijų sportininkų rezultatus) Lietuvos rinktinė irgi liko penkiolikta. Tuo metu, ko gero, niekas negalėjo nė pagalvoti, kad ilgainiui šiuolaikinė penkiakovė taps viena sėkmingiausių Lietuvos olimpių sporto šakų.

19 Barcelonos žaidynėse dalyvavo sportininkai, gimę devyniolikoje Lietuvos miestų ir rajonų. Daugiausiai olimpiečių gimė Kaune (11) ir Vilniuje (8), net penki sportininkai pasaulį išvydo Kretingos rajone, trys Klaipėdoje, po du Klaipėdos ir Telšių rajonuose, po vieną – Šiauliuose, Panevėžyje, Akmenės, Anykščių, Kauno, Kelmės, Kupiškio, Pasvalio, Plungės, Rokiškio, Skuodo, Šilutės ir Švenčionių rajonuose. Trys Lietuvos olimpiečiai gimė ne Lietuvoje.



32

A.Sabonis per ketvirtfinalio rungtynes su brazilais pelnė net 32 taškus. Šis rezultatas iki šiol yra olimpinuose turnyruose Lietuvos rinktinės krepšininkų pasiektas rekordas (2004 m. tiek pat taškų per vienas rungtynes įmetė Arvydas Macijauskas). Barcelonos žaidynėse A.Sabonis pelnydavo vidutiniškai po 23,9 taško, Š.Marčiulionis – 23,4 tšk., R.Kurtinaitis – 16,3 tšk. Lyderių trijulė surinko du trečdalius komandos taškų (508 iš 753).



34

Barcelonos žaidynių medalių lentelėje Lietuva pasidalijo 34 vieta su Estija ir Alžyru. Šių šalių sportininkai taip pat iškovojo po vieną aukso ir bronzos medalį. Latvija laimėjo du sidabro bei vieną bronzos medalį ir užėmė 40 vietą. Iš viso Barcelonos žaidynių medalius laimėjo 64 šalių sportininkai, čempionais tapo 37 valstybių olimpiečiai.

Vėliau Lietuva medalių lentelėje aukštesnę vietą užėmė tik dukart. 2000 m. Sidnėjaus ir 2012 m. Londono žaidynėse mūsų šalis užkopė į 33 vietą (abu sykius laimėjo po du aukso ir tris bronzos medalius).

35 Tarptautinis olimpinis komitetas neseniai priimtoms Baltijos šalims nustatė kvotą – Lietuvai, Latvijai ir Estijai per Barcelonos žaidynes galėjo atstovauti po 35 sportininkus. Vis dėlto Lietuvos delegacija buvo didesnė (47 sportininkai), nes į šią kvotą nebuvo įtraukti komandinių žaidimų rinktinėlių nariai.



41

V.Garastas vyrų krepšinio rinktinės treneriu buvo paskirtas likus 41 dienai iki pirmųjų olimpinės atrankos turnyro rungtynių. Kai Lietuvos rinktinė pradėjo treniruočių stovyklą, krepšininkams vadovavo Raimundas Sargūnas, tačiau ryškiausios šalies žvaigždės norėjo, kad vyriausiojo trenerio pareigas eitų V.Garastas. Lietuvos krepšinio federacijos vadovai pakluso šiam reikalavimui ir gegužės 12 d. paskyrė V.Garastą vyriausiuoju treneriu, o R.Sargūnas pasislinko ant trenerio padėjęjo kėdės. Kiti du V.Garasto padėjėjai per olimpinės žaidynes buvo amerikietis Donnie Nelsonas ir ispanas Javieras Imbroda, kuriuos pakvietė NBA žaidėjas Š.Marčiulionis ir Ispanijoje rungtyniaavęs A.Sabonis.



96

Po žaidynių Lietuvos kūno kultūros instituto (dabar Lietuvos sporto universitetas) sociologijos tarnyba atliko apklausą. Jos duomenimis, Barcelonos olimpinė žaidynių televizijos transliacija stebėjo beveik 96 proc. Lietuvos gyventojų.

Valdo Malinausko, Alfredo Pliadžio, Eugenijaus Onaičio, LKF, TOK nuotr.



L. Asadauskaitės triumfas

LONDONO ČEMPIONĖS DAR KALA MEDALIUS

2012 M. LIEPOS 27 – RUGPJŪČIO 12 D. LONDONE VYKUSIOS VASAROS OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS BUVO TOKIOS PAT SĖKMIŅGOS LIETUVAI, KAIP IR 2000-AISIAIS SIDNĖJUJE. MŪSŲ SPORTININKAI IŠKOVOJO PO DU AUKSO BEI PO TRIS BRONZOŠ MEDALIUS. TIESA, VIENA LONDONO BRONZA Į MŪSŲ ŠALĮ ATKELIAVO TIK 2018-AISIAIS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Londono olimpinės žaidynės Lietuvai buvo auksu pradėtos ir auksu užbaigtos. Pirmąjį aukso medalį iškovojo plaukikė Rūta Meilutytė, o paskutinę žaidynių dieną čempione tapo penkiakovininkė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė. Bronzos apdovanojimus pelnė boksininkas Evaldas Petrauskas ir imtynininkas Aleksandras Kazakevičius. Na, o Austros Skujytės bronza savo tikrąją savinininkę surado po šešerių klajonių metų.

Prisiminkime, kaip buvo iškovoti medaliai Londone.

PRATĖSTAS PREZIDENTĖS VIZITAS

100 m atrankos plaukimo krūtine rungtyje R.Meilutytės rezultatas 1 min. 5,56 sek. – Lietuvos rekordas. Jai pačiai priklausiusį ankstesnį penkiolikmetę pagerino 1,74 sek. Pusfinalyje Rūta su-

gaišo 1 min. 5,21 sek. ir pasiekė ne tik Lietuvos, bet ir Europos rekordą. Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė, atvykusi į Londoną dalyvauti žaidynių atidaryme, susitikti su olimpiečiais ir stebėti pirmąsias varžybas, po stulbinamo R.Meilutytės pasirodymo pusfinalyje pakeitė planus ir parai pratęsė vizitą Londone.

Plaukimo baseine tą vakarą buvo ažiotažas. Tokio susidomėjimo priežastis – 100 m krūtine plauksianti penkiolikmetė lietuvė, į finalą patekusi su geriausiu laiku. Plaukikės jau ant bokštelių. Ilgokai nesigirdi teisėjo leidimo plaukti. Neišlaiko vienos amerikietės nervai ir ji pliumpteli į vandenį. Klaidingas startas. Pagaliau tikras startas. Ir auksinis finišas. Rūtos laikas – 1 min. 5,47 sek.



R.Meilutytės auksinę pergalę stebėjo ir šalies prezidentė D.Grybauskaitė

Broniaus Čekanauskio nuotr.

„Ne veltui pasilikau, – džiūgavo D.Grybauskaitė. – Tai vertėjo pamatyti!“ Kai treneris Jonas Ruddas pažadėjo prezidentei po apdovanojimo atvesti Rūtą pasišnekėti, ji sutiko palaukti. Pasakui paaiškėjo, kad čempionė jau dopingo kontrolėje. „Aš nesukubu“, – tarė prezidentė.

Ilgiau nei po valandos pasirodė laiminga, bet nedrąši čempionė ir pateko į prezidentės glėbį. Šalies vadovė bene pirmoji, be savininkės, žinoma, laikė Rūtos aukso medalį. Šį apdovanojimą pirmosiomis dienomis čempionė saugojo kaip savo akį, net miegojo tą naktį su sportiniu kostiumu, kad jo kelnų kišenėje saugiai jaustų medalį.

Po šių žaidynių Rūta tapo tikra žvaigžde. Ji nugalėjo pasaulio ir Europos čempionatuose, gerino rekordus. Bet po nelabai sėkmingai susiklosčiusių Rio de Žaneiro olimpinų žaidynių sportininkė nutarė padaryti kelių mėnesių pertrauką. 2018-aisiais ji iškovojo sidabro medalius Europos ir pasaulio (25 m baseine) čempionatuose. Ir vėl, jau ilgesniam laikui, pradingo iš pirmųjų laikraščių puslapių. Šiemet, pailsėjusi nuo varžybų, nuo sirgalių ir žiniasklaidos, Rūta su trenksmu sugrįžo. Pasaulio čempionate Budapešte ji iškovojo aukso medalį plaukdama 50 m krūtine, o dvigubai ilgesnėje distancijoje finišavo trečia. Matėme, kad niekur nedingo jos žaibiška starto reakcija bei talentas plaukti.

ARBITRŲ TŪPSNIS AIBA VADOVUI

E.Petrauskio žvaigždutė sužibo 2010-aisiais: tada aštuoniolikmetis tapo pasaulio jaunimo bokso vicečempionu, o pirmosiose pasaulio jaunimo olimpinėse žaidynėse Singapūre pelnė aukso medalį.

Greitai paaiškėjo, kad suaugusiųjų boksas skiriasi nuo jaunimo. 2011 m. pasaulio čempionate E.Petrauskas olimpinio kelialapo neiškovojo. Bet tada dar Vilniaus Ozo vidurinės mokyklos abiturientas pasinaudojo paskutine galimybe ir pelnė kelialapį į Londoną atrankos turnyre Turkijoje.

Pirmoje svorio kategorijos iki 60 kg dvikovoje E.Petrauskas Londono ringe nugalėjo Europos vicečempioną vengrą Mi-

klosą Vargą. Olimpino kaimelio gyventojai matė, kaip mūsų devyniolikmetis boksininkas prieš pirmąjį sportininkų svėrimą badavo, kaitinant 30 laipsnių karščiui lakstė žiemiškai apsirengęs. Per tris dienas, kad tiktų savo svorio kategorijai, jis numetė daugiau nei 6 kg. Po sėkmingo svėrimo – tiesiu taikymu į valgyklą, kurioje ilgokai užsibuvo.

Turnyro aštuntfinalyje Evaldas įveikė turką Fatihą Kelesą, o ketvirtfinalyje nugalėjo 2009 m. pasaulio čempioną Domenicą Valentiną iš Italijos ir mažų mažiausiai užsitikrino bronzos medalį. Ir pusfinalio varžovą – boksininką iš Pietų Korėjos 27-erių Haną Soon-Chulą, mūsų šio trenerio Vladimiro Bajevo nuomone, jo auklėtinis gali įveikti.

Ne tik gamtoje, bet ir bokse dar dažnai galioja priežodis, kad prieš vėją nepapūsi. Taip trumpai būtų galima įvertinti E.Petrauskio kovą pusfinalyje. Tarptautinės bokso federacijos (AIBA) vykdomasis direktorius – korėjietis, AIBA prezidentas Chingas Kuo gyvena Taivane, bet ir jis korėjietis. Jiedu parenka teisėjus.

Korėjietis H.Soon-Chulas – aukštas (178 cm) ir patyręs 28 metų boksininkas. Pirmame raunde vyko lygi kova. Mūsiškis vaikėsi varžovą po ringą, bet Evaldo smūgiai neretai skrodė orą. Teisėjai įžvelgė korėjiečio pranašumą – 5:4. Panašus vaizdas ir antrame raunde. Tik ringo teisėjas vis dažniau korėjiečiui grasė

SIDNĖJAUS MEDALIAI

Nors galutinėse medalių lentelėse Sidnėjuje ir Londone Lietuvai įrašyta po du aukso ir po tris bronzos medalius, vis dėlto iš Australijos lietuviai parsivežė daugiausiai olimpinų medalių per visą žaidynių istoriją – net septyniolika. Čempionais tapo šaulė Daina Gudžinevičiūtė ir disko metikas Virgilijus Alekna, o bronzą iškovojo dviratininkė Diana Žiliūtė, dvivietę valtį irklavusios Birutė Šakickienė ir Kristina Poplavskaja bei krepšininkų rinktinė – Dainius Adomaitis, Gintaras Einikis, Saulius Štombergas, Eurelijus Žukauskas, Darius Songaila, Šarūnas Jasikevičius, Ramūnas Šiškauskas, Tomas Masiulis, Mindaugas Timinskas, Darius Maskoliūnas, Andrius Giedraitis, Kęstutis Marčiulionis.



Bronžą lėmusi E.Petrausko pergalė

pirštu už draudžiamus veiksmus, bet neįspėjo. Šoniniai arbitrai vėl įžiūrėjo nežymią lietuvio varžovo persvarą – 6:5.

Lemiamas raundas. Evaldas ėmė spausti varžovą. Nuaidi gongas. Nebūnant pranašu atrodė, kad viską lems minimali korėjiečio persvara, įgyta per pirmuosius du raundus. Kai švieslentėje užsidedę galutiniai skaičiai 18:13 korėjiečio naudai, sirgaliai ėmė švilpti. Kai E.Petrauskas ėjo pro žiūrovus, šie atsistoję plojo lietuviiui.

Kai Evaldai teikė olimpinį bronzos medalį, salė plojo garsiau nei korėjiečiui, pelniusiam sidabrą. Finale jo nebeištraukė ir teisėjai, nes buvo akivaizdi Ukrainos boksininko Vasilijaus Lomačenkos persvara.

Daugiau skambių pergalių E.Petrauskas neiškovojo. Po ketverių metų jis dalyvavo Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse, tačiau ten taškais pralaimėjo pirmąją kovą boksininkui iš Indijos.

MATĖ VIENA AKIMI

Sėkmingai varžybos prasidėjo mūsų šalies graikų-romėnų imtynininkui Aleksandrui Kazakevičiui, kovojusiam su svorio kategorijos iki 74 kg varžovais. Pirmame rate jis buvo laisvas. Antrame susitiko su Peteriu Bacsium iš Vengrijos. Nors varžovas – buvęs Europos čempionas, vilnietis jį nugalėjo įtikinamai. Bet pirmoje kovoje vengras mūsiškiui stipriai stuktėlėjo galva į antakį. Akis smarkiai aptino.

A.Kazakevičius su treneriu R.Vartanovu ir gydytoju D.Barkausku



Kitą varžovą – švedą Robertą Rosengreną mūsiškis nugalėjo 3:1. Ši pergalė atvėrė kelią į pusfinalį.

Pusfinalyje Aleksandras pralaimėjo pasaulio čempionui iš Rusijos Romanui Vlasovui. Ši nesėkmė užvėrė vartus į finalą, bet paliko šansą laimėti bronzos apdovanojimą. Ta galimybė Aleksandras didvyriškai pasinaudojo. 26 metų Lietuvos imtynininkas užtikrintai nugalėjo daną Marką Overgaardą Madseną ir iškovojė olimpinį bronzos medalį, nors kovėsi praktiškai matydamas tik viena akimi.

Praleidęs beveik pusantros valandos dopingo kontrolėje, A.Kazakevičius apie 23 val. grįžo į olimpinį kaimelį. Ir tiesiu taikymu, Lietuvos olimpinės rinktinės vyr. gydytojo Daliaus Barkausko ir trenerio Ruslano Vartanovo lydimas, nukeliavo į polikliniką. Ten pats D.Barkauskas, stebint ir vietiniams medikams, atliko minimalią invaziją į viršutinį imtynininko akies voką. Visos medicininės procedūros tęsėsi apie 40 min.

„Ar labai skaudėjo?“ – paklausiau. „Ne, – atsakė. – Bet tokių procedūrų prisibijau.“

Kitą rytą jam vėl teko eiti su D.Barkausku į polikliniką. Kol sportininkas gulėjo ant medicininės lovos, R.Vartanovas pasakojo: „Labai valingas atletas. Prieš žaidynes per kelias dienas numetė apie 8 kg svorio. Kovėsi kaip liūtas. Prieš dešimt dienų internete pamatė mašiną, kainuojančią apie 40 tūkstančių litų. Girdžiu: norėčiau tokios. Aš jam atsakiau: laimėsi medalį ir nusipirksi, o gal dovanų iš LTOK gausi? Dabar galės įgyvendinti svajonę.“

Ar nebuvo baimės, kad teisėjai gali neleisti imtis su tokia akimi? „Nebuvo, nes antakis neprakirstas. Tik didelė kraujosruva. Aš su adatėle ją pradūriau, bet su tokia plona adata negalėjau ištraukti sukresėjusio kraujo. Todėl tik pleistrais kėliau antakį į viršų, kad Aleksandras geriau matytų“, – paaiškino D.Barkauskas.

„Per paskutinę kovą ta akimi praktiškai nieko nemačiau“, – sakė imtynininkas.

Po Londono žaidynių Aleksandras dar laimėjo kelis tarptautinius turnyrus, tačiau iškovoti kelialapį į Rio de Žaneiro žaidynes sutrukdė trauma. Dabar A.Kazakevičius sėkmingai dirba treneriu.

AUKSINIS ŽAIDYNIŲ FINIŠAS

Paskutinę žaidynių dieną varžybas pradėjo šiuolaikinės penkiakovės meistrės L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė ir Gintarė Venčauskaitė.

Pirmoji rungtis – fechtavimas. L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė laimėjo 23 kovas, pralaimėjo 12 ir surinkusi 952 taškus užėmė trečią vietą. Penkiakovininkių 200 m plaukimo varžybose ji nuotolį įveikė per 2 min. 18,67 sek., pelnė 1136 taškus. Po dviejų rungčių Laura žengė ketvirta.

Jojimą penkiakovininkai vadina loterija. Nežinai, kokį žirgą lems burtai, kokios nuotaikos tą dieną ir tą valandą bus gyvūnas.

Laurai teko žirgas All Rise. Su juo pirma jojo vengrė. Nesėkmingai – distancijos pabaigoje žirgas net bandė numesti raitelę. Bet gal ten buvo sportininkės klaidos? Šiaip žirgas atrodė ramus, šoklus.

Laura jojo pagirtinai, numetė tik vieną kliūtį. Štai ką, jau tapusi olimpine čempione, ji pasakojo: „Prieš paskutinę kliūtį žirgas bandė ožiutis. Aš mintyse jam sakiau: nesustok, tu privalai šokti, aš tau nenusileisiu. Ir įveikėm tą kliūtį!“

O paskui, įveikus trasą ir atsiveikinus su žiūrovais, dar buvo mažas rodeo. Prie išėjimo All Rise peršoko per apsauginę tvorą. Netoliese buvusi jo šeimininkė ėmė šaukti Laurai: „Ką darai!?“ Ji pamanė, kad čia sportininkė publikai cirkus krečia. Bet pats žirgas sumanė taip pasirodymą užbaigti.

Prieš bėgimą ir šaudymą Laura pirmavo drauge su brazile Yane Marques. Tik 2 sek. nuo jų atsiliko prancūzė Amelie Caze. Ket-



Lietuvos himną A.Skujytės (kairėje) garbei atliko N.Kazlaus. Londono bronzą lengvaatleitei įteikė D.Gudzinevičiūtė ir S.Skvernelis

virta po 8 sek. išbėgo pajėgi britė Samantha Murray. G.Venčkauskaitė startavo 25-ta.

L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė startavo drauge su brazilė. Po pirmosios ugnies linijos Laura atsiliko, bet neilgai. Antrą kartą į šaudyklą ji atbėgo pirma. Vėliau, jau iki pat 3 km distancijos finišo, nekilo abejonių, kas laimės. Prieš finišą Laura buvo nutolusi nuo artimiausios persekiotojos per 100 metrų. Beveik 20 tūkst. žiūrovų matė, kaip ji, iškėlusį viršų rankas, artėjo prie finišo juostos. Antra – brazilė, trečia finišavo britė. Pagirtinai žaidynėse pasirodė ir G.Venčkauskaitė, bėgimo ir šaudymo rungtyje likusi antra. Galutinėje įskaitoje ji užėmė dvilyktą vietą.

Po dopingo kontrolės į olimpinį kaimelį Laura sugrįžo prieš pat 22 val. Nespėjo į žaidynių uždarymo ceremoniją. Buvo labai pavargusi. „Aš šiandien nuo šešių ryto ant kojų“, – teištara.

Dar spėjau paklausti, ką jai sakė telefonu paskambinęs vyras Andrejus Zadneprovskis. „Daug gražių žodžių pasakė, visų neatsimenu, – prasiarė. – Tikrai sakė, kad esu šaunuolė.“

Po Londono žaidynių Laura dar tapo pasaulio, Europos čempione. Tačiau Rio de Žaneiro žaidynėse jai nepavyko suvaldyti įnoringo žirgo ir baigti jojimo rungties. Su kaupu Laura atsigrėbė Tokijo žaidynėse 2021-aisiais, kai laimėjo sidabro medalį – vienintelį apdovanojimą Lietuvai.

Sportininkė tęsia treniruotes ir, pasak jos sutuoktinio bei trenerio A.Zadneprovskio, ramiai rengiasi 2024-ųjų Paryžiaus žaidynėms.

TIESOS TRIUMFAS

Londone laukėme A.Skujytės medalio lengvosios atletikos septynkovės varžybose. Juoba pirmąją varžybų dieną kartu su pasiektu asmeniniu rekordu (192 cm) ji laimėjo šuolių į aukštį varžybas ir pagerino septynkovės rutulio stūmimo rungties pasaulio rekordą – 17 m 31 cm. Po pirmosios dienos Austra buvo antra ir jau ramiai mąstė apie pasirengimą rytojaus startams. Staiga netikėta žinia: ją vienintelę iš visų septynkovinių kviečia į dopingo kontrolę. Buvo sugaišta daug brangaus laiko, kurį buvo galima skirti medicinos procedūroms, sportininkė laiku nepavalgė vakarienės, nespėjo žmoniškai pailsėti.

Dabar jau drąsiai galima teigti, kad Austrą iš ritmo išmušė nelaukta dopingo kontrolė. Keisčiausia, kad mūsiškė su visomis prizininėmis į dopingo kontrolę buvo pakviesta ir antrą sykį.

Nors pakankamai dopingo kontrolierių išvarginta, vis dėlto Austra po šešių rungčių dar buvo antra. Liko 800 m bėgimas – A.Skujytei pati sunkiausia rungtis. Viena sekundė – 10 taškų,

taigi daug atsilikti nuo persekiojusių negalima. Austra atidavė visas jėgas, bet varžovės buvo greitesnės.

Čempione tapo britų numylėtinė Jessica Ennis, surinkusi 6955 taškus. Stadione buvo paskelbta, kad sidabro medalį iškovojo rusė Tatjana Černova (6628 taškai), o bronzą ukrainietė Liudmila Josypenko (6618). Pasiekusi asmeninį rekordą – 6599 taškus Austra liko ketvirta, nuo ukrainietės ją skyrė 19 taškų. Daugiakovės terminais, vos dvi sekundės arba penki centimetrai šokant į tolį, pusmetris metant ietį. Vėliau, patenkinus Vokietijos protestą, rezultatai buvo perskaiciuoti: į antrą vietą pakilo vokietė Lilli Schwarzkopf – 6649 taškai, trečia liko T.Černova, ketvirta L.Josypenko, o A.Skujytė smuktelėjo į penktą vietą. Vokietė trumpam buvo diskvalifikuota už tai, kad bėgdama 800 m užmynė ant tako linijos. Peržiūrėjus vaizdo įrašus paaiškėjo, kad vokietės kulnas buvo virš linijos, bet ore.

„Man atrodo, dar bus permainų toje turnyrinėje lentelėje“, – tada pranašiskai pasakė D.Barkauskas. Ir tikrai: rusė bei ukrainietė vėliau įsivėlė į dopingo skandalus ir buvo diskvalifikuotos. Bronzos medalis atkeliavo iki lietuvės. Jis A.Skujytei buvo įteiktas 2018-ųjų gruodį per geriausių „LTeam“ metų sportininkų apdovanojimų ceremoniją. Žiūrovai plojo atsistoję, o medalį įteikė premjeras Saulius Skvernelis ir LTOK prezidentė, Tarptautinio olimpinio komiteto narė, olimpinė čempionė Daina Gudžinevičiūtė. Austros garbei skambėjo Lietuvos himnas, kurį atliko garsi solistė Nomedas Kazlaus.

Dabar A.Skujytė sėkmingai treniruoja jaunosius lengvaatlečius.

NETEKO SIDABRO

Londono olimpinės žaidynės galėjo būti sėkmingiausios Lietuvos sporto istorijoje, tačiau vieną medalį teko grąžinti.

2019 m. birželio 12 d., praėjus beveik septyneriems metams nuo žaidynių, Tarptautinis olimpinis komitetas pranešė, kad vienviečių kanojų 200 m distancijos varžybose Londone antrą vietą užėmęs Jevgenijus Šuklinas dėl draudžiamo preparato vartojimo netenka olimpinį žaidynių sidabro medalio.

Kanoininką įklampinęs dehidrochlormetiltestosteronas yra anabolinio steroido metandienono derivatas (išvestinis cheminis darinys). Jis sportininko mėginyje rastas atlikus retrospektyvinį testą.

Retrospektyviniai mėginių testai reguliariai daromi nuo 2004 m. Atėnų žaidynių. Pakartotinius olimpinėse žaidynėse paimtų dopingo mėginių tyrimus atlieka Pasaulinės antidopingo agentūros (WADA) akredituota laboratorija Lozanoje (Šveicarija). Čia saugomi tūkstančiai užšaldytų senų mėginių, kuriuos antidopingo taisyklės leidžia tikrinti pažangesniais metodais dešimt metų. Suėjus numatytam saugojimo terminui buteliukai su šlapimo ar kraujo pavyzdžiais sunaikinami.

DUETAS SVAJONES VERČIA REALYBE

KEISTA KARTOTI ŽODĮ „ISTORINIS“, KAI KALBAMA APIE VISIŠKAI NESENUMS ĮVYKIUS – LIETUVAI ISTORINĮ PASAULIO LENGVOSIOS ATLETIKOS ČEMPIONATĄ JUDŽINĖ, JUNGTINĖSE AMERIKOS VALSTIJOSE, KUR PO DISKO METIMO VARŽYBŲ ANT GARBĖS PAKYLOS STOJO IR BRONŽĄ IŠPLĖŠĘS 31-ERIŲ ANDRIUS GUDŽIUS, IR SIDABRĄ PELNĘS 19-METIS MYKOLAS ALEKNA. JIS Į ISTORIJĄ PATENKA KAIP JAUNIAUSIAS ŠIOS RUNGTIES PLANETOS PIRMENYBIŲ MEDALININKAS.

DALIA MUSTEIKYTĖ

Treneris M.Jusis puikiai sutaria su M.Alekna

Alfredo Piazzi nuotr.

Jei būtų kaupiama prizinių trenerių statistika, Mykolą išugdęs 29-erių **Mantas Jusis**, ko gero, tarp jų irgi galėtų pretenduoti į jauniausiojo titulą.

Praėjusių metų Europos ir pasaulio jaunimo čempionas **Mykolas Alekna**, tik šįmet pradėjęs mėtyti dviejų kilogramų diską ir dalyvauti suaugusiųjų varžybose, ir 2017-ųjų pasaulio čempionas Andrius Gudžius Judžine medalius pelnė ketvirtaisiais bandymais. Dukart olimpinio čempiono Virgilijaus Alekno sūnus Mykolas įrankį švystelėjo 69,27 m, Andrius – 67,55 m. Toliau už lietuvius diską metė tik slovėnas Kristjanas Čehas (71,13 m – tai naujas pasaulio čempionatų rekordas, iki tol priklausęs Virgilijui Aleknei).

Ant pasaulio čempionato garbės pakyls po vienos rungties varžybų dar niekada nebuvo stovėję du Lietuvos lengvaatlečiai.

Istorinis įvykis ant pasaulio čempionato garbės pakyls matyti du lietuvius, kurie, prieš atsiimdami medalius, draugiškai puolė vienas kitam į glėbį ir apsigaubė vėliavomis. Kokie jūsų santykiai? Kuo, be amžiaus – gerų dešimties metų ir pusšimčio kilogramų kūno svorio, Mykolas ir Andrius dar skiriasi?

Mykolas: Nesame labai artimi draugai. Andrius treniruojasi Kaune, aš – Vilniuje, daug nebendraujame, bet santykiai geri. Varžybose smagu turėti tokį konkurentą iš Lietuvos, pasivaržome ir namie, ir užsienyje. Abiem tai tik į naudą.

Mantas: Jie abu apdovanoti gamtos ir genetikos. Kažkurį ankstų rytą po pasaulio čempionato vos neiškritau iš lovos, skaitydamas Andriaus interviu, kuriame jis sakė, kad nėra supertalentingas. Išties jis supertalentingas, gamtos apdovanotas išskirtine jėga. Vaclovas Kidykas pagal jo ūgį ir duomenis puikiai sumodeliavo disko metimo techniką. O Mykolas išskirtinis greičiu ir dideliu noru tapti geriausiu disko metiku pasaulyje.

Mykolai, ko norisi po tokio svarbaus starto – valgyti, švęsti, miegoti?

Mykolas: Visą energiją atiduodu varžybose, po jų jaučiuosi išsunktas, norisi tik atsigulti, pailsėti. Geriausia – dieną arba dvi praleisti ramiai vienam arba dviese su treneriu. Reikia pailsėti nuo emocijų, šurmulio. O po kelių dienų jau galima pabūti ir su draugais, šeima, bendrauti su žurnalistais.



Kai varžybų išvakarėse nusiraminiui žaidžiate kortomis, gal treneris specialiai pralaimi, kad auklėtinui nuotaika nesugestų?

Mykolas: Treneris nelabai pasiduoda, prieš jį visada sunku laimėti.

Mantas: Dažnai dar „Xbox“ pažaidžiame NBA. Prieš varžybas Mykolui visada pasiduodu, o po jų jau rodau, ką galiu, kad jam psichologinių lūžių nebūtų, savimi pasitikėtų (juokiasi).

Jau penkeri metai daug laiko praleidžiate dviese – treniruotės, kelionės, viešbučio kambarys. Nepavargstate vienas nuo kito?

Mykolas: Su Mantu gerai sutariame. Mūsų amžiaus skirtumas nedidelis, esame kaip ir draugai. Kartais, kai pavargstame, kažkiek pasipykstame, bet greitai praeina.

Mantas: Vilniuje būname tik porą valandų per dieną treniruotėse, nėra dėl ko pyktis. Bet kai vykstame į užsienį, kartu keliaujame, paskui – vienas kambarys, daugiau ko nutinka. Pavyzdžiui, dabar Amerikoje prieš varžybas važiuojame mašina, atidarytas langas, matau, ant galinės sėdynės sėdinčiam Mykolui vėjas pučia. „Apširenk megztinį“, – sakau. „Ne, nesirengsiu!“ – atsako. „Renkis!“ – „Neiškink man kaip tėvas kiekvienam žingsnyje!“ Pykčiu to nepavadinsi – tiesiog gyvenimiškos situacijos (šypteli).

Nedidelis jūsų amžiaus skirtumas – pranašumas?

Mykolas: Tikrai taip. Ne tik treniruotėse dirbame, po jų galime krepšinį pažaisti kaip draugai ar kompiuterinius žaidimus.

O kaip Mykolas prieš startus nusiramina? Iš kur ta tvirtybė, ramybė? Gal padeda, pataria psichologas?

Mykolas: Prieš varžybas stengiuosi būti ramus, apie jas negalvoti, nors vis vien galvoju. Jei tas mintis suvaldau, užmigti naktį dažniausia pavyksta.

Mantas: Pastaraisiais metais daug būname kartu ir viskas einasi puikiai. Kol su viskuo susitvarkome patys, manau, taip ir reikia tęsti, o jei kada nors ateityje kažkas sunkiau seksis, reikės atsigauti po traumos ar turėsime kokių problemų, gal išbandysim ir psichologų pagalbą.

Kas Mykolą išveda iš pusiausvyros?

Mykolas: Būna, kai treniruotėse diskas nelekia, susinervinu. Jau pavargęs, bandau mesti, o jis neskrenda. Tada treneris išgirsta vieną kitą keiksmąžodį, parėkiu, pasidraskau ir praeina. O per varžybas stengiuosi būti ramus.

Koks nemėgstamiausias pratimas per treniruotes?

Mykolas: Apšilimo ratas – nepatinka bėgioti, anksčiau žaidžiau futbolą, gal atsilakščiau.

Mantas: Kai grįžę iš Amerikos susitikome pirmoje treniruotėje, pradėjau įprastai: „Apšilimo ratas“. O jis: „Treneri, pasaulio vicečempionas bėgs dabar ratą stadione?“ Pasijuokėm, bet apibėgo. Kol kas šimtu procentų manęs klausio.

Mykolas: Ir ateityje klausysiu.

Kartais turbūt susikalbate be žodžių?

Mantas: Šiandien atvažiavau į treniruotę, jau radau Mykolą stadione. Sako: „Gal einam pamėtyt į krepšį?“ O aš kaip tik paėmiau kamuolį ir norėjau tą pasiūlyti.

Studijuodamas Kalifornijoje, Berklio universitete, Mykolas dirba su kitu metimų specialistu Mohamadu Saatara. Kuo abu treneriai skiriasi, kuo panašūs?

Mykolas: Jie abu labai gerai sutaria. Mohamadas žino, jog su Mantu dirbame nuo pradžių, jis mane labai gerai pažįsta, supranta, kas man labiausiai tinka. Amerikos treneris nebandė siūlyti kažko labai naujo, perėmė Manto darbą, su juo pasitardamas pridėjo kažką savo. Pagrindas liko toks pats kaip Lietuvoje.

M.Alekna ir A.Gudžius iškovojo pasaulio čempionato medalius



LIETUVIŲ REZULTATAI XVII PASAULIO LENGVOSIOS ATLETIKOS ČEMPIONATE

Disko metimas. Mykolas Alekna iškovojo sidabro medalį – 69,27 m, Andrius Gudžius bronzos – 67,55 m.

leties metimas. Liveta Jasiūnaitė užėmė dešimtą vietą – 58,97 m. Atrankoje jos rezultatas buvo 63,80 m.

400 m bėgimas. Modesta Justė Morauskaitė trečiame pusfinalyje finišavo septinta (52,19 sek.) ir čempionate užėmė 21 vietą.

20 km sportinis ėjimas. Brigita Virbalytė užėmė 23 vietą (1 val. 35 min. 36 sek., geriausias Lietuvos sezono rezultatas).

35 km sportinis ėjimas. Marius Žiukas užėmė 27 vietą (2 val. 34 min. 16 sek.), Arturas Mastianica finišavo 33-ias (2 val. 36 min. 25 sek.).

Šuolis į aukštį. Urtė Baikštytė kvalifikacinėse varžybose įveikė 186 cm aukštį, užėmė 21 vietą ir į finalą nepateko.

Moterų disko metimas. Kvalifikacinėse varžybose dalyvavusi Ieva Zaranikaitė užėmė 25 vietą – 57,57 m.

Mantas: Mo Saatara turi labai daug žinių apie sportininkų rengimą, treneriu dirba jau 30 metų – daugiau, nei aš gyvenusioje šioje žemėje. Prikaukęs begalę patirties, metikų grupėje turi per dvidešimt sportininkų ir, įsivaizduoju, jei dirbtų tik su dviem ar trimis išskirtiniais, išugdytų ne vieną olimpinį medalininką.

Kiek per savaitę pratybose tenka atlikti metimų?

Mantas: Nuo 85 iki 110.

Mykolas: Kartais po treniruočių dar pamėtau kaire ranka. Ne rezultatui, bet tam, kad kairę pusę truputį suaktyvinčiau.

Specialistai pabrėžia disko metikų rankų ilgį. Dusyk olimpinio ir pasaulio čempiono legendinio Virgiliojus Alekno rankos – 223 cm. Kokios rankos jo sūnaus?

Mykolas: 211 cm. Ir ūgiu tėčio nepavijau, esu 194 cm, tėtis – 202 cm.

Bet tokio amžiaus tėtis tiek nebuvo pasiekęs. Kuo skiriasi Virgiliojus ir Mykolo Alekno technika?

Mantas: Mykolo užėjimas ant kairės kojos panašus kaip Virgiliojus Alekno. Jo dešinės kojos atmojimas – visiškai kitoks negu Mykolo, bet, jei žiūrėtume disko metimo vidurį stop kadrais, jie būtų labai panašūs. Abiejų metimo finalas šiek tiek skiriasi, bet kartu ir panašus. Metimo pabaiga – vadinamasis blokas per kairę koją taip pat panašus, nors Virgiliojus kiek kitaip tą darydavo. Technika buvo modeliuota žiūrint į Virgiliojus, bet pritaikyta Mykolo kūniui.



M.Aleknos metimo techniką specialistai vadina idealia

Nėra universalių taisyklių, disko metimo Pitagoro teoremos?

Mantas: Ne. Viskas modeliuojama pagal sportininko kūną, rankų ilgį, jėgą, metimo greitį. Su Mykolu ją turime gerą, reikia išlaikyti lygį, koks yra dabar, ir gal 10–12 procentų kai ką pagerinti. Tada viskas bus idealiai. Jau ir dabar per treniruotes būna tokių techniškų metimų, kad juokais sakau: einu prisėsiu ant kėdės, atstumą rulete pamatuosiu, nes jokios naudingesnės funkcijos negaliu atlikti.

Tapti pasaulinio lygio žvaigždė tikriausiai lengviau, nei tą padaryti Aleknų šeimoje, pripratintoje prie pergalių. Kaip laimėjimai sutinkami namie? Kaip į šią sėkmę reaguoja pora metų vyresnis brolis Martynas, taip pat geras disko metikas, tik kol kas tiek nepasiekęs?

Mykolas: Broliui gal ir nėra lengva. Jis irgi sportuoja, jam neblogai sekasi, bet dabar, kai man taip pavyko, jis liko šiek tiek šešėlyje. Martynas ir be sporto turi veiklų, hobijų, programuoja – jis tikrai gyvenime nepražus, o ir sporte dar viskas prieš akis. Mes su broliu sutariame tikrai gerai. Palaiko mane ir šešeriais metais jaunesnė sesė Gabrielė, ji pati daug sportuoja – šokinėja į tolį. Sesė labai motyvuota, nori siekti rezultatų, gali būti, kad išaugs dar viena gera sportininkė.

Garsusis tėtis taria stiprų žodį ar leidžia savarankiškai abiem dirbti nesikišdamas?

Mykolas: Tėtis į treniručių procesą tikrai nesikiša, visiškai pasitiki Mantu. Su tėčiu daug pašnekame namie. Jis labai patyręs, dvidešimt metų profesionaliai sportavo, turi ką patarti ir kaip pasirengti, ir kaip nusiteikti psichologiškai varžyboms. Jo žodis neįkainojamas.

Mantas: Pradžioje, kai Mykolas buvo žalias, kai formavosi technika, laisvą dieną Virgilijus atvažiuodavo į maniežą su juo pamėtyti – gerokai padresuodavo prie tinklo. Sekmadieniais, kai Mykolas netingėdavo, tėtis vėl jį išsitempdavo. Mykolas labai gabus mokytis, kurti judesius. Pasakau kokį naują elementą – per savaitę jis viską padaro. Įsivaizduokite: metimas trunka sekundę, jis sugeba per ją suvaldyti kūną ir nurodymą įvykdyti. Dėl to toks jaunas techniką perprato. Prie jos suformavimo, žinoma, prisidėjo ir Virgilijus. Jis išmokė A, B, C, D, o toliau mes jau tęsėme savarankiškai.

Mama Kristina – taip pat buvusi sportininkė. Ji irgi davė naudingų patarimų?

Mykolas: Kas susiję su sportu, daugiau prisideda tėtis. Mama

mane išmokė visų gyvenimiškų dalykų. Su ja visada turime apie ką pakalbėti, ji labai rūpinasi, pataria. Mama daugiausia mus ir išauklėjo – juk, kai augome, tėtis daug keliavo. Vaikystėje daugiausia laiko leidau su mama, ji mane užaugino, suformavo tokią asmenybę, koks esu šiandien. Mama vežiodavo ir į treniruotes, skatindavo sportuoti.

Rudenį Mykolas grįš į antrakursio suolą JAV. Pirmi metai, sakei, išmokė savarankiškumo. Ką turi galvoje?

Mykolas: Gyvenau vienas, be šeimos, pačiam teko pavalgyti, į treniruotę nuvažiuoti, drabužius išsiskalbti. Paskutiniaisiais metais prieš išvyką į JAV Lietuvoje jau buvau ganėtinai savarankiškas, tad didelio šoko nepatiria, bet pokyčių buvo (šypteli). Amerikoje man patinka – pripratau, susiradau daug draugų, labai šiltai visi priėmė. Pirmus metus gyvenau bendrabutyje, antriesiems su dviem draugais išsinuomojome būstą – turėsime po atskirą kambarį.

Pirmą pusmetį buvo sunkiau visus dalykus mokytis angliškai, bet įsivažiavau. Suderinti sportą ir mokslą įmanoma, jei laikaisi disciplinos. Krūvis ten didesnis nei Lietuvoje, kol mokiausi mokykloje. Amerikoje būna dvi treniruotės per dieną, tarp jų – paskaitos, nemažai namų darbų.

Disko metimas – paskutinė lengvosios atletikos rungtis, nieko naujo bandyti nebesinorės?

Mykolas: Gal dar su kartimi pašokinėsiu (juokiasi). Tada jau šimtu procentų koncentruosiuosi į diską.

Ar pasaulio vicečempioną socialiniuose tinkluose apipuolė gerbėjai?

Mykolas: Būna, nepažįstami žmonės parašo žinutę, pasveikina. Dėmesio yra, bet ne per daugiausia.

Mantas: Į pasimatymą kas nors jau pakvietė?

Mykolas: Visko buvo (juokiasi). Lietuvoje dabar tapau kiek žinomesnis, kviečia į laidas, kalbina. Amerikoje disko metimas, kaip ir visa lengvoji atletika, nėra labai populiari, ne amerikietiškas futbolas ar krepšinis, tad ten manęs niekas nepažins, gyvensiu visai ramiai kaip paprastas studentas. Nors ir Lietuvoje ne per dažniausiai kas nors atpažįsta.

Mantai, ar galima sakyti, kad turite svajonių auklėtinį? Bet jam reikia daug dėmesio, ar nenukenčia kiti jūsų įkurto „Jusis Training“ sportininkai?

Mantas: Man atrodo, dar 2020-aisiais instagrame parašiau: „Šis vaikinąs būtų kiekvieno trenerio svajonė.“ Nemanau, kad galima sutikti geresnį atletą, su kuriuo padaryčiau tokią karjerą, kaip su juo. Sezoną susidėliojau etapais, kam kada skiriu daugiausia dėmesio. Šalia Mykolo esu nuolatos – ir per technikos, ir fizinio rengimosi treniruotes, tad galiu perteikti daugiausia žinių ir duoti naudos.

Ir ta nauda – akivaizdi. Mykolai, prieš porą metų apie tokius rezultatus nesvajojai?

Mykolas: Tikrai ne. Pagalvodavau, kad gerai būtų kada nors patekti į pasaulio čempionatą, gal, jei sportuosiu ilgai, medalį laimėti. Neįsivaizdavau, kad taip greitai viskas ateis.

Mantas: Kai prieš dvejus su puse metų buvome stovykloje Portugalijoje, sakiau, kad įvykdys pasaulio jaunimo čempionato normatyvą. Numetė 57 metrus – įvykdė normatyvą ir įvertino žodžiu *maxlaimingas*. Tada dar nepagalvojo, kad tuoj gali laimėti Europos ir pasaulio jaunimo čempionatą, pagerinti pasaulio jaunimo rekordą, ką jau kalbėti apie suaugusiųjų varžybas. Nedrąsiai pasvajojau apie 2024-ųjų olimpinės žaidynes, kad gera būtų patekti, pamatyti.

Mykolas: Bent paturistauti (juokiasi).



Saulius Čirhos nuotr.

Naujasis LPF vadovas S.Binevičius

DARBAI BUS TĘSIAMI BE BULDOZERIO

„TAI BUVO STAIGMENA, BET DABAR REIKIA SUSIKONCENTRUOTI Į DARBUS“, – TAIP LIETUVOS PLAUKIMO FEDERACIJOJE (LPF) ĮVYKUŠIAS PERMAINAS APIBŪDINA NAUJASIS JOS VADOVAS SAULIUS BINEVIČIUS.

JULIUS BLIŪDŽIUS

Olimpiečiui, tarptautinės kategorijos teisėjui teko perimti vadžias į savo rankas, kai birželį, pasaulio čempionato metu, iš LPF prezidento pareigų atsistatydino Tomas Kučinskas. Kiek anksčiau pasitraukė ir generalinis sekretorius Emilis Vaitkaitis.

43-ejų S.Binevičius prezidento pareigas eis bent dvejus metus – iki kitų LPF vadovo rinkimų.

„Šios permainos man netikėtos. Iki šiol LPF teko viceprezidento atsakomybės, kurių man visiškai užteko, o sprendimas užimti prezidento pareigas turėjo būti priimtas greitai ir reikėjo žmogaus, kuris tai padarys. Dėkui LPF vykdomojo komiteto nariams, kurie patikėjo manimi ir komanda. Mes, kaip federacija, užaugome, esame vieni lyderių. Priklausome prioritetinėms strateginėms sporto šakoms, esame matomi, todėl turime išlaikyti šias pozicijas ir diktuoti tempą“, – sako S.Binevičius, atiduodamas pagarbą savo pirmtakams, kurių komandoje ir pats darbuos.

Jūsų atėjimas į LPF prezidento pareigas – T.Kučinsko darbų tęstinumas ar pokyčių pradžia? – „Olimpinė panorama“ paklausė naujojo LPF vadovo.

Buvau įtrauktas į Tomo komandos sudėtį ir 2021-ųjų rudenį sutarėme dėl strateginių tikslų įgyvendinimo. Tikiu, kad su komanda tęsime pradėtus darbus, tik į situaciją žiūrėsime kitu kampu. Sprendimus sieksime stumti ne buldozeriu, o labiau per bendruomenės sutarimą, supratimą. Savo sprendimuose bandysime ieškoti sąlyčio taškų.

Kokie tikslai, iššūkiai bus svarbiausi šių dvejų metų laikotarpiu?

Pastangos ir dėmesys plaukimo rinktinės nariams. Kalbu apie tris lygmenis – vyresnius nei 18 metų sportininkus, mažųjų centrų sportininkus, kuriems 12–18 metų, bei dar jaunesnius. Norėtume jau rugsėjį startuoti su programa, kurios tikslas – pasirinkti 8–12 metų vaikus, išsiskiriančius talentu ir pasiruošusius plaukti ne kartą ar du per savaitę, o po 4–6 kartus, atsižvelgiant į jų amžių ir pajėgumą.

Taip pat norėtume, kad šuolių į vandenį, dailiojo plaukimo atstovai turėtų geriausias sąlygas, bet kartu ir dvigubai didesnę konkurenciją, masiškumą, kad vyktų stipresnis dialogas su tais gimnastikos atstovais, kurie galbūt neatranda savęs kaip gimnastai, bet puikiai tiktų į šias vandens sporto šakas. Skendimo prevenci-



2021 m. S. Binevičius teisėjavo Tokijo olimpinėse žaidynėse

Vytauto Drančinio nuotr.

ja šalyje, plaukimo masiškumo didinimas, be abejo, išlieka vieni svarbiausių dalykų. Kaip ir infrastruktūros gerinimas. Norėtumėsi, kad statomi baseinai būtų ten, kur jų tikrai reikia, ir atitiktų mūsų kriterijus, juose dirbtų motyvuoti specialistai, o LPF argumentai būtų svarbūs projektuojant sporto bazes.

Manau, tai svarbiausi dalykai, kuriems turėsime skirti labai daug laiko bei pastangų. Bet yra daug ir kitų skaudulių bei spręstinių dalykų, kuriems būtina skirti dėmesio.

Ką matote savo komandoje? Galbūt išvysime naujų, iki šiol LPF veikloje ne taip aktyviai dalyvavusių žmonių?

Šiuo metu turime nemažai žmonių, kurie prisideda prie strategijos plėtros. Norėtume, kad LPF vykdomasis komitetas galėtų kalbėti su visais įdarbintais žmonėmis ir peržiūrėti jų darbus bei tikslus. Labai ačiū komandai, kuri liko dirbti kartu: tai Justas, Aistė, Aušra, Deividas, Marius, Ramunė, Urtė, informacijos ir paslaugų biuras bei kiti, darantys dažnai nematomus, bet labai reikšmingus ir svarbius darbus, kad mes būtume matomi ir girdimi.

Reikės naujų žmonių, kurie galėtų perprasti organizaciją ir tapti šios šeimos dalimi. Nekantriai laukiame naujojo generalinio sekretoriaus, kuris padės mums daugiau laiko skirti savo tikslams įgyvendinti ir kartu valdys organizaciją.

Naująjį generalinį sekretorių privalome turėti iki lapkričio 15 d. Aš teiksiu kandidatūrą, kurią Vykdomojo komiteto nariai arba patvirtins, arba ne. Kandidatą turiu – jis iš sporto bendruomenės, bet iki spalio mėnesio turi savų įsipareigojimų ir prisidėti prie mūsų iki to laiko negali, todėl minėti jo pavardę būtų neetiška.

Dažnai sporto federacijoms, sporto šakų bendruomenėms priekaištaujama, kad jų veikla stokoja progresyvumo, inovatyvumo. Jūsų nuomone, kaip šiame kontekste atrodo plaukimo šeima?

Visi mokomės, dirbame pagal mums sudarytas sąlygas, vieniems geriau sekasi, kitiems blogiau, bet svarbu, kad ieškome geriausių sprendimų, norime būti progresyviūs, norime būti lyderiai. Vienas iš strateginių kertinių tikslų, kad Lietuvos plaukimo federacija būtų skaidri, atvira, pažangi, produktyvi sporto organizacija.

Kokius pozityviausius dalykus Lietuvos plaukimo padangėje šiuo metu matote?

Jeigu reikia išvardyti čia ir dabar, tai būtų Rūtos Meilutytės sugrįžimas į profesionalųjį sportą, tai, kad antrojų mokymo plaukti programoje dalyvauja vis daugiau mokinių, gerėjanti esamų ir planuojamų Kauno baseinų situacija, trenerių profesionalumas, vis gausėjančios plaukimo užsiimančių vaikų gretos. Taip pat Marijampolės trenerių darbo rezultatai, nes ten dirbama labai sudėtingomis sąlygomis, bet nuolat atrandama talentingų vaikų, kurie stipriai koreguoja didesnių miestų sportininkų pasiekimus.

O negatyviausi dalykai, kuriuos būtina išgyvendinti, pakeisti?

Baseinų trūkumas Vilniuje. Reikalingas naujas 50 m baseinas Panevėžyje, Elektrėnų baseino rekonstrukcija. Išsikvėpusi tarifkacija, kurią reikia keisti ir kuo skubiau, jei norime 2028 m. turėti planuojamą skaičių olimpiečių. Specialistų trūkumas regionuose.

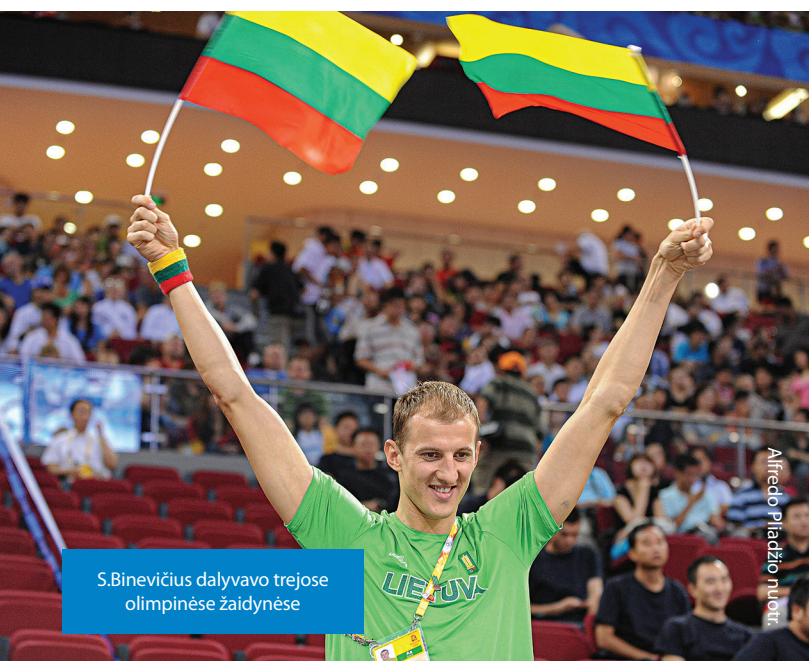
Miestuose padėtis šiek tiek geresnė, bet regionuose labai trūksta specialistų, o būtent čia vaikai turi mažiau pagundų ir, kaip dažnai būna, yra sportiškesni, todėl tarp jų galėtume atrasti daugiau talentų. Gerieji pavyzdžiai galėtų būti Ignalina, kurioje dirba jaunas treneris Eugenijus Rakitinas, Varėna, kur dirba Gytis Kašėta, ar jau minėta Marijampolė.

Ne tik plaukimas, bet, manau, ir kitos sporto šakos susiduria su tomis pačiomis problemomis. Juk treneriams, kaip ir mokytojams, vis dar priklauso du mėnesiai atostogų, dėl to pralaimime kovoje su pasaulinėmis treniruočių metodikomis. Kol Lietuvoje treneriai ilsisi du mėnesius, kitose šalyse sportininkai treniruoja



206 cm ūgio S. Binevičius laisvalaikį žaidžia krepšinį

Armeninio albumo nuotr.



S. Binevičius dalyvavo trejose olimpinėse žaidynėse

Alfredo Pliadžio nuotr.

S.Binevičius su šeima – žmona Rugile ir vaikais Izabele bei Danieliumi



Asmeninio albumo nuotrauka

OLIMPIEČIŲ ŠEIMA

Sidnėjaus, Atėnų ir Pekino olimpinėse žaidynėse dalyvavęs Saulius Binevičius su žmona, Pekino olimpiete Rugile Mileišyte-Binevičiene augina dvi atžalas – aštuonerių Izabelę bei šešiametį Danielių.

Pastaraisiais metais 206 cm ūgio olimpietis aktyviai žaidžia krepšinį, dalyvauja mėgėjų varžybose. Taip pat kartu su žmona daug dėmesio skiria fiziniam aktyvumui.

„Krepšinis buvo mano pirmoji sporto šaka, pratybas lankiau porą metų. Tačiau treneris man neskyrė jokio dėmesio. Per privalomą antrojų mokymo plaukti programą mane pastebėjo plaukimo treneris Šarūnas Mažutaitis, kuris pasibaigus programai darė viską, kad pamirščiau krepšinį, nes į pratybas reikėjo važinėti gana toli, ir likčiau baseine. Treneris netgi buvo atėjęs pas mano tėvus į namus ir juos įtikinėjo, jog esu talentingas, galiu netgi tapti Europos čempionu, dalyvauti olimpinėse žaidynėse.“

Plaukikų grupėje buvau pats aukščiausias, mane tai vieni, tai kiti vis tiek kalbino žaisti krepšinį. Seilę varvindavau, bet žaisti krepšinį trukdė tai, kad per savaitę vykdavo dešimt plaukimo treniruočių, nuo krepšinio mane nutolindavo ir traumas“, – laikraščiu „Sportas“ yra pasakojęs garsus plaukikas.

Į fizinį aktyvumą olimpiečių šeima įtraukė ir savo vaikus. Kai Izabelei buvo vos pora mėnesių, Rugilė pirmą kartą ją nusinešė į baseiną, grūdino ir ragino visas mamas tą daryti su savo mažomis atžalomis. Su Izabele olimpietė visą žiemą kartą per savaitę vaikščiojo į baseiną ir rezultatai buvo akivaizdūs – dukra nė karto nesuringo net sloga.

Olimpiečių šeima įsitikinusi, kad kiekvienas vaikas nuo mažų dienų turi būti mokomas plaukti, nes tada išvengs skaudžių nelaimių. Tėvai dar nežino, kokią sporto šaką Izabelė pasirinks, nes lanko šokių, gimnastiką, šuolių į vandenį ir plaukimą. O Danielius – dar darželinukas, bet jau žaidžia futbolą, krepšinį ir lanko plaukimo pratybas. Po darbų vakarais visa šeima eina pasivaikščioti ir stengiasi surinkti tam tikrą žingsnių kiekį.

ne dešimt mėnesių per metus, o vienuolika. Žvelgiant į ilgalaikę perspektyvą, taip prarandame galimybę konkuruoti.

Kiek svarbus R.Meilutytės sugrįžimas ir būtent toks sugrįžimas, kokį matėme pasaulio čempionate? Ji vėl Lietuvos plaukimo vėlavnešė?

Rūta yra mūsų talismanas, ir tuo viskas pasakyta. Smagu, kad ji mėgaujasi tuo, ką daro, ir dovanoja mums pergales. Labai tikiuosi, kad vieną dieną ji bus vieno Lietuvoje vykdomo projekto veidas – antrojo mokymo plaukti programos ambasadorė, kuri skatins vaikus dalyvauti projekte, būti aktyvius. Manau, artimiausiu metu apie tai su Rūta kalbėsime.

Ar R.Meilutytės sugrįžimas palengvins rėmėjų paiešką, bus lengviau pritraukti vaikų į plaukimą? Tai yra ar vadinamoji Meilutytės korta tokia pat stipri kaip anksčiau?

Matote, prasidėjus karui Ukrainoje rėmėjų rasti tikrai sunkiau, nors niekad ir nebuvo lengva. Norėtuši palankesnių įstatymų verslininkams, kurie galėtų prisidėti finansiškai.

Dėl vaikų sportavimo... Jų ateina vis mažiau. Dažnai tėvai nori, kad vaikai išmokyti plaukti, ir tiek. Pakanka vienos ar dviejų treniruočių per savaitę, nes jie dažnai lanko ir kitų būrelių: šokių, muzikos ar kitos sporto šakos. Jei norime pasiekti aukštų rezultatų, jau pirmoko ar antroko tėvai turėtų apsispręsti ir žinoti, kokį kelią renkasi – sveikatinimo ar didžiojo sporto.

Kuriose grandyse labiausiai trūksta valstybės prisidėjimo, indėlio, dėmesio?

Labai norėtuši, kad mes į Lietuvos rinktinės narius žiūrėtume kaip į mūsų tautos didvyrius, kad įvertintume jų atsivimą sportui. Dirbdami vardan Lietuvos, manau, jie turėtų gauti ne tik stipendijas ir dalinius užmokesčius, o būtų normaliai įdarbinti, baigę karjerą turėtų atitinkamą stažą ir gautų adekvačių darbo pasiūlymų, kur taip pat galėtų save realizuoti. Dabar nemažai karjerą baigusių sportininkų neranda savęs, mums atrodytų, įprastoje aplinkoje.

Taip pat norėtuši, kad kiekviena sporto organizacija aiškiai žinotų, ką turi daryti, kad tie rezultatai gerėtų, o ne skirtingai traktuotų sporto plėtros gaires. Būna, dirbi ir pastebi, kad visi traukiame į skirtingas puses. To neturėtų būti ir, tikiuosi, naujai įkurta Nacionalinė sporto agentūra šiems procesams sudiriguos.

Mano nuomone, geriausia būtų, jei kiekvienas vykdytojas žinotų, ką turi atlikti, ir pagal tai būtų vertinamas. Sporto mokyklos, klubai ar privatūs sporto puoselėtojai turėtų aiškius kriterijus, iki kokio lygio per masiškumą ugdo talentus ir kada juos perduoda federacijoms. Ir kokios iš to tiesioginės gražos galėtų tikėtis. Federacijos turi perimti talentingiausias sportininkus, o Vyriausybė – kontroliuoti visus šiuos procesus ir skirstyti tam finansavimą. Šiuo metu atrodo, kad nė vienas nežinome, kokios mūsų tiesioginės funkcijos – kiekviena organizacija daro pokyčius, dirba, bet nėra susikalbėjimo bei atsvaros taškų, kurie svarbūs ieškant, ugdat ir išlaikant talentus.

Atidarius du naujus 50 m baseinus – Kaune bei Lazdynų baseiną Vilniuje – rengtis 2024 m. žaidynėms plaukikai turės tokias geras sąlygas, kokių niekada nebuvo.

Turėti olimpinį matmenų baseiną mums labai svarbu, nes rinktinės nariai daugiau laiko galės praleisti gimtinėje, sau artimoje aplinkoje. Bet ar sąlygos stipriai pagerės, priklausys nuo to, kaip šie baseinai bus valdomi. Kai bus atidaryti baseinai Kaune ir Vilniuje, akivaizdu, kad į plaukimą galėsime priimti daugiau vaikų, padidės masiškumas, bet ar jie tarnaus didžiajam sportui – priklausys nuo miestų valdžios, federacijos ir baseinų valdytojų sutarimo. Jei valdys biudžetinė įstaiga, bus masiškumas ir sportas, jei privatus koncesioninkas – bus į verslą orientuotas modelis. Todėl čia reikės sutarimo, kad tas pagerėjusias sąlygas sportininkai tikrai pajustų.

Ar 2024 m. olimpinėse žaidynėse regite ne tik R.Meilutytės, bet ir kitų Lietuvos plaukikų medalių?

Mūsų šalies sportininkams, atsižvelgiant į jų treniruočių sąlygas, kartais keliame per didelius tikslus, dėl to atletai perdega. Supraskime, kad su olimpinėmis žaidynėmis, Europos ar pasaulio čempionato medalininku dirba daug specialistų, mokslininkų. Su kokiomis šalimis mes kovojame dėl medalių? Būkime realistai, džiaukimės mūsų sportininkais, kurių užsispyrimas ir jų trenerių profesionali pagalba neretai padaro stebuklus ir šie plaukikai patenka į pusfinalius, finalus, o tada dar ir laimi medalių. Tai daugiau nei fantastika. Gerbkime savo sportininkus, trenerius ir didžiukimės jais.



Lietuvos atstovai
Danijoje. G.Jasiūnas –
trečias iš kairės

ŽVALGYTUVĖS DANIJOJE

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ SPORTO PADALINIŲ VADOVŲ ASOCIACIJA (LSSPVA), ŠIEMET MININTI SAVO VEIKLOS DVIDEŠIMTIES METŲ SUKAKTĮ, IŠSIKĖLĖ TIKSLĄ PAGERINTI ŠALIES SAVIVALDYBIŲ SPORTININKŲ RENGIMO CENTRŲ VEIKLOS KOKYBĘ IR SUSTIPRINTI BENDRADARBIAVIMĄ SU SPORTO ŠAKŲ FEDERACIJOMIS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Pasak antrus metus LSSPVA vadovaujančio LTOK vykdomojo komiteto nario, Šiaulių miesto savivaldybės Sporto skyriaus vedėjo Gintaro Jasiūno, per Tokijo olimpinės žaidynės Lauros Asadauskaitės-Zadneprovskienės iškovotas vienintelis medalis labai aiškiai parodo Lietuvos sporto problemas.

„Mūsų įsitikinimu, atsakomybę dėl tokių prastų sportinių rezultatų turi prisiimti ir savivaldybių sporto centrai, nes tai pagrindinė vieta, kur rengiami geriausi šalies sportininkai.

Džiaugiamės produktyviu bendradarbiavimu su Švietimo, mokslo ir sporto ministerija koreguojant pagrindinį sporto bendruomenės dokumentą. Neseniai Seimas patvirtino Sporto įstatymą, kur yra patikslintas 21 straipsnis, įtraukta nuostata švietimo, mokslo ir sporto ministrui tvirtinti Lietuvos savivaldybių sportininkų rengimo centrų veiklos rekomendacijas.

Šiuo metu vyksta intensyvi diskusija, kokios rekomendacijos turėtų būti. Tikimės, kad lapkričio ar gruodžio mėnesį jos bus patvirtintos“, – viliasi G.Jasiūnas.

Užmezgėte ryšius su Šiaurės ministrų tarybos biuru Lietuvoje. Jo pagrindinis tikslas – atstovauti Šiaurės ministrų tarybai ir plėtoti Šiaurės šalių bei Lietuvos bendradarbiavimą. Kokie su tuo susiję LSSPVA planai?

Siekdami gerinti savivaldybių sportininkų rengimo centrų veiklos kokybę jau 2021-aisiais numatėme konkrečius veiklos plėtojimo etapus: atlikti detalią centrų veiklos analizę, apimant sporto, žmogiškųjų išteklių, infrastruktūros, finansų ir teisės kriterijus.

Turėdami išsamius duomenis apie sporto centrų veiklą ir atsižvelgdami į gerąsias praktikas atskirose savivaldybėse, parengsime Lietuvos švietimo, mokslo ir sporto ministerijai bei Lietuvos savivaldybių asociacijai skirtą pasiūlymą ir jame išdėstysime Lietuvos savivaldybių sportininkų rengimo centrų veiklos gerinimo rekomendacijas.

Šiems veiksams atlikti reikalingi resursai, kompetencija, duomenys. 2021 m. pateikėme paraišką Sporto rėmimo fondui, bet, deja, projektas nebuvo finansuotas.

Šiemet Šiaulių miesto savivaldybės vardu kreipėmės į Šiaurės ministrų tarybos biurą kartu su Panevėžio, Klaipėdos, Kaišiadorių, Širvintų, Plungės savivaldybėmis. Paraiškoje numatėme plėtoti bendradarbiavimą su Danijos ir Suomijos savivaldybėmis, tobulinti sporto modelį. Projektą biuras nutarė finansuoti.

Rengiant projektą ir pasirenkant partnerius Danijoje bei Suomijoje labai prisidėjo Mykolo Romerio universiteto profesorė Vilma Čingienė, kuriai esame nuoširdžiai dėkingi. Šis projektas puikiai iliustruoja, kaip gali praktikai – sporto padalinių vadovai – bendradarbiaudami su mokslo atstovais organizuoti ir įgyvendinti veiklas, rengti konkrečius siūlymus, kaip būtų galima tobulinti šalies sporto modelį.

Dalyvaujate projekte „Regioninė plėtra stiprinant viešąjį sporto ir fizinio aktyvumo sektorių vietos lygmeniu“. Kuo jis svarbus?

Tai labai konkreti galimybė praktiškai susipažinti su Danijos ir Suomijos sporto valdymo modeliu. Ypač su savivaldybių vaid-

meniu rengiant sportininkus, plėtojant sporto infrastruktūrą ir gyventojų fizinį aktyvumą. Kaip jau minėjau, šiuo metu ruošiamos savivaldybių sportininkų rengimo centrų veiklos rekomendacijos, todėl tarptautinė praktika yra pačiu laiku ir labai reikalinga.

Su šiuo projektu dirbanti delegacija lankėsi Danijoje. Su kuo ten buvote supažindinti, kokios pasisėmėte patirties?

Danijoje aplankėme keturias savivaldybes. Susitikome su savivaldybių sporto padalinių atstovais, kurie pasidalijo savo šalies ir savivaldybių administracine praktika. Susipažinome su šios šalies teisės aktais, apibrėžiančiais sporto finansavimą ir sportininkų rengimą, su „Team Danmark“, Danijos talentų akademijų veikla. Aiškinomės savivaldybių vaidmenį talentų akademijose, lankėmės Orhuso talentų akademijoje.

Buvome supažindinti su ten besitreniruojančių 400 atletų (14–19 metų) rengimu, pamatėme, kaip bendradarbiaujama su sporto šakų federacijomis, kaip plėtojama sportininkų dvikryptė karjera. Akademija susieta su dviem gimnazijomis, kuriose mokosi jaunieji atletai. Sportininkams ten sudarytos sąlygos treniruotis ne mažiau kaip dukart per dieną. Akademijoje treniruojasi ir sportininkai, atrinkti iš kitų savivaldybių.

Apsilankėme Danijos sporto klubuose, plėtojančiuose fizinį aktyvumą ir didelį meistriškumą. Išsiaiškinome esamus savivaldybių klubų finansavimo modelius.

Kas padarė didžiausią įspūdį?

Galėčiau išskirti du dalykus. Pirmasis – paneigėme mitą, kad šioje šalyje valstybė ir savivaldybės nedalyvauja sportininkų rengimo procese. „Team Danmark“ ir savivaldybių sporto akademijos finansuojamos valstybės ir savivaldybių, o sporto šakų federacijos yra šių organizacijų partneriai.

Ar mūsų valstybė, atsisakiusi dalyvauti aukščiausio lygio sportininkų rengime ir tikėdamasi, kad šį procesą kokybiškai atliks sporto šakų federacijos, pasirinko tinkamą kelią – kelia abejonę.

Antras dalykas – Danijoje daugiau nei pusę aukščiausios lygos futbolo klubų savo namų rungtynes žaidžia ant dirbtinės dangos aikštės. Paklausę, kodėl taip daroma, gavome aiškų atsakymą: taip daugiau galimybių panaudoti stadioną miesto bendruomenei. Pavyzdžiui, Orhuso centriniam stadione, kuriame telpa 25 tūkst. žiūrovų, rytais vyksta fizinio ugdymo pamokos. Tai rodo visos šalies požiūrį į sporto infrastruktūros panaudojimo efektyvumą.

Ar įmanoma kažką panašaus padaryti Lietuvoje?

Manau, jų patirtį galime pritaikyti. Pasibaigus visam projektui jį aptarsime, apibendrinsime, atliksime analizę. Likus savaitei iki mūsų vizito Danijoje ir Suomijoje ministerijos lygiu lankėsi mūsų šalies Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos specialistų grupė. Esame sutarę, kad bendrai aptarsime vizitų rezultatus.

Kada pradėsite įgyvendinti projekto antrąją dalį ir kas ten numatyta?

Rugpjūčio 21–26 d. viešėsime Suomijoje ir dalyvausime susitikimuose su kolegomis – Helsinkio ir Heinolos savivaldybių sporto padalinių atstovais, lankysimės įvairiose sporto organizacijose.

Šiomet jūs vadovaujama asociacijai sukaks 20 metų. Ar ruošiatės paminėti šį jubiliejų?

Sukaktis jau čia pat. Tarsimės su kolegomis, kaip galėtume ją paminėti. Ko gero, geriausia dovana būtų kartu su ministerija, LTOK, sporto šakų federacijomis, sportininkais, mokslininkais pasiektas bendras darbo rezultatas. Džiaugiamės, kad pavyko stipriai patobulinti sportininkų rengimo modelį savivaldybėse, pasitelkus kuo platesnę sporto bendruomenės dalį.



Lietuviai lankėsi Danijos talentų akademijose, susipažino su savivaldybių veikla

ŽAIDYNĖSĖ – NE TIK SPORTAS

LIEPOS 14–17 D. DRUSKININKUOSE VYKO PENKERIUS METUS LAUKTOS XI PASAULIO LIETUVIŲ SPORTO ŽAIDYNĖS (PLSŽ). TŪKSTANČIUS ŽIŪROVŲ PRITRAUKUSIAMĖ RENGINYJE VARŽĖSI DAUGIAU NEI 2,3 TŪKST. SPORTININKŲ MĖGĖJŲ IŠ 26 PASAULIO ŠALIŲ, JIEMS ĮTEIKTA NET 323 MEDALIŲ KOMPLEKTAI.

Pasaulio lietuvių sporto žaidynės startavo liepos 14-osios rytą, kai į kelionę aplink Lietuvą buvo išlydėti Jungtinės Karalystės lietuviai dviratininkai. Tos pačios dienos vakarą Druskininkuose surengta vakaronė, kurioje dalyvavo liaudies šokėjai, dainininkai ir muzikantai.

Liepos 15 d. startavo daugybė kitų sporto rungčių, įvyko oficiali renginio atidarymo ceremonija – surengta iškilminga dalyvių eiseną su 250 metrų ilgio Lietuvos vėliava, trunkus Vido Bareikio pasirodymas bei įteikti pirmieji apdovanojimai.

„Noriu padėkoti mūsų stipriai išeivijai, kuri ilgus dešimtmečius rūpinosi, kad sportas mus telktų, vienytų, verstų širdis plakti vienu ritmu – dėl Lietuvos. Dėkoju tiems, kurie kūrė, saugojo ir puoselėjo gražias lietuvių bei sporto tradicijas, kaip ir viltį, kad anksčiau ar vėliau vėl pavyks susirinkti laisvoje ir nepriklausomoje Lietuvoje“, – sakė PLSŽ atidaryme dalyvavęs Lietuvos prezidentas Gitanas Nausėda.

Kitą žaidynių dieną Druskininkuose vyko „Giunter Percussions“ koncertas, mokslinė konferencija, garbingų svečių iš Lietuvos šventinė vakarienė ir antroji apdovanojimų ceremonija, taip pat buvo pasiektas naujas Lietuvos atsispaudimų nuo žemės rekordas. Didžiojoje Britanijoje gyvenantis Rolandas Žukauskas per 3 val. atliko 3,5 tūkst. atsispaudimų ir net 480-ia pagerino ankstesnį rezultatą.

Paskutinę renginio dieną, be sporto rungčių ir apdovanojimų, vyko Pasaulio lietuvių sporto forumas ir iškilminga žaidynių uždarymo ceremonija su Justino Lapatinsko koncertu. Varžybų dalyviai neslėpė, kad šiemet kartelė iškelta labai aukštai, ir akcentavo, jog būsimų žaidynių šeimininkė Palanga turės pasiūlyti ją išlaikyti.

Iš viso žaidynėse startavo 2314 dalyvių iš 26 šalių. Daugiausia sportininkų atvyko iš Jungtinės Karalystės (329 sportininkai) ir Jungtinių Amerikos Valstijų (238). Populiariausias žaidynių sportas, kaip įprasta lietuviams, buvo krepšinis – šios sporto šakos varžybose susirungė 482 žaidėjai. Iš viso vyko 27 sporto šakų varžybos.

Keturias dienas vykusio renginio metu sportininkams iš viso išdalyta net 323 medalių komplektai. 597 medalius iškovojo Lietuvos sportininkai, antroje ir trečioje tituluočiausių vietose – 51 medalį laimėję Jungtinės Karalystės lietuviai bei 23 iškovoję Jungtinių Amerikos Valstijų sportininkai.

Pasaulio lietuvių sporto žaidynės stebino ne tik sporto šakų ir rungčių bei dalyvių įvairovė, bet ir sportininkų amžiumi – renginyje dalyvavo ir jauni, ir seni. Septynerių metų Jūrgen iš Estijos, jėgas išbandžiusi šiaurietiško ėjimo trasoje, buvo jauniausia šių žaidynių dalyvė, o 87-erių metų Stanislovas iš Klausučių, žaidęs stalo tenisą, – vyriausias.





Iš kairės: V. Alekperlis, A. Jankūnaitė-Rupšienė, R. Razmaitė-Kitanova, D. Gudžinevičiūtė, A. Aleksejūnas, J. V. Čirūnas

L TOK – TRADICINIAI APDOVANOJIMAI

Liepos 12 d. L TOK pagerbti ir apdovanoti garbingus jubiliejus minintys Lietuvos sportui ir olimpizmui nusipelnę asmenys. Tarp jų – olimpiečiai, žinomų sportininkų treneriai, olimpizmo puoselėtojai.

Apdovanojimus jubiliatams įteikė L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

85 metų jubiliejaus proga L TOK pirmojo laipsnio ženklai „Už nuopelnus“ įteikti olimpiečiui, bėgikui, sporto organizatoriui, žurnalistui Adolfui Aleksejūnui ir vandensvydžio sporto veteranui, ilgamečiam Lietuvos rinktinės žaidėjui bei rinktinės treneriui Jonui Vidmantui Čirūnui.

75 metų jubiliejaus proga L TOK prizų „Citius. Altius. Fortius“

apdovanotas vandensvydžio sporto veteranas, ilgametis rinktinės žaidėjas bei rinktinės treneris Vitalijus Alekperlis.

70-mečio proga L TOK prizą „Pergalė“ įteiktas Angelei Jankūnaitė-Rupšienei. Ji – buvusi krepšininė, trenerė, viena titulučiausių Lietuvos sportininkių, Monrealio ir Maskvos vasaros olimpių žaidynių čempionė, taip pat iškovojo auksą trijuose Europos ir dviejuose pasaulio čempionatuose.

55-mečio proga L TOK prizų „Citius. Altius. Fortius“ apdovanota Rita Razmaitė-Kitanova, Lietuvos treko dviratininkė, 1992 m. Barcelonos ir 1996 m. Atlantos olimpių žaidynių dalyvė, įvairių tarptautinių varžybų prizininė ir nugalėtoja.

POSĖDYJE PRISTATYTA FINANSINĖ ATASKAITA

Liepos 12 d. Vilniuje vyko L TOK vykdomojo komiteto posėdis, kuriame pristatytos biudžeto vykdymo ataskaitos bei pasirengimas Europos jaunimo vasaros olimpiniam festivaliui.

Pirmąjį šių metų pusmetį L TOK pajamos siekė 8,5 mln. eurų. Didžiąją šių lėšų dalį sudarė bendrovės UAB „Olifėja“ mokėti dividendai bei paramai skirti 8 proc. pajamų, gautų iš parduotų loterijos bilių.

„Kadangi nuo liepos 1 dienos paramai skirtus 8 proc. bendrovė privalės pervesti tiesiai valstybei, galima sakyti, kad per pirmąjį pusmetį buvo surinktos beveik visos L TOK metų pajamos“, – sakė L TOK išdinininkas Darius Čerka.

Nuo liepos 1-osios pasikeitė ir olimpinio sporto finansavimo tvarka. Iki šiol sportininkų rengimui skirtos lėšos sporto federacijoms pasiekdavo iš dviejų šaltinių – valstybės ir L TOK. L TOK pagal numatytus kriterijus skirdavo olimpines stipendijas, kurios užtikrindavo socialines garantijas, o federacijoms – sportininkams rengti olimpinėms žaidynėms skirtas lėšas. Nuo liepos federacijos ir sportininkus pasieks tik valstybės lėšos, o už valstybės sporto politikos įgyvendinimą bus atsakinga naujai įkurta Nacionalinė sporto agentūra.

L TOK išlaidos pirmąjį šių metų pusmetį siekė 5,7 mln. eurų.

Didžiąją šių išlaidų dalį sudarė olimpinio sporto finansavimas: Paryžiaus olimpinėms žaidynėms ruošti, olimpinėms stipendijoms mokėti, Pekino žiemos olimpinėse žaidynėse dalyvauti ir kt. buvo skirta 4,7 mln. eurų.

„Nežinios vis dar yra. Šiuo metu persitvarkome. Deja, bet iki liepos 20-osios atsisveikinsime su keturiais komandos nariais. Stengiamės, kad ši reorganizacija vyktų sklandžiai, o jai pasibaigus toliau galėtume efektyviai vykdyti svarbius projektus“, – sakė olimpinė čempionė, L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Lietuvos olimpinio fondo (LOF) pirmojo pusmečio pajamos siekė 719 tūkst. eurų. LOF vadovas Mantas Marcinkevičius pasidžiaugė, kad jau per pirmąjį pusmetį pavyko įvykdyti 72 proc. metinio pajamų plano.

„Nepaisant to, kad šiuo metu daugeliui įmonių sunkus laikas, džiaugiamės, jog rėmėjai ir partneriai toliau mus palaiko, o mes projektams ir renginiams galime prisidėti prie visuomenės fizinio aktyvumo skatinimo ir olimpių vertybių sklaidos“, – sakė M. Marcinkevičius.

Fondo išlaidos pirmąjį pusmetį siekė 461 tūkst. eurų, didžioji dalis šių lėšų buvo skirtos projektams ir renginiams.

RIEDLENTININKAS GYVENA TARP SPORTO IR MENO

RIEDLENČIŲ SPORTUI TAPUS OLIMPINE SPORTO ŠAKA, VIS DAUGIAU JAUNUOLIŲ JUO UŽSIIMA IR LIETUVOJE. DIDĖJANT POPULIARUMUI ATSIIRANDA TALENTINGŲ SPORTININKŲ, KURIE PO TRUPUTĮ IMA GARSINTI ŠALIES VARDĄ SVARBIAUSIOSE PASAULINĖSE VARŽYBOSE. PASTARUOJU METU GERIAUŠIUS TRIUKUS SU RIEDLENTE MŪSŲ ŠALYJE ATLIEKA PASAULIO ČEMPIONATŲ DALYVIS DOMANTAS ANTANAVIČIUS.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Sarūno Baltruokio nuotr.



GERIAUSI

Knyga: Jurgis Mačiūnas „Mr. Fluxus“.

Filmas / serialas: „Krikštatevis“ („The Godfather“).

Grupė / atlikėjas: Goldie.

D. Antanavičius

Kadangi riedlenčių sportas neatsiejamas nuo muzikos ir kultūros, D. Antanavičius turi ką papasakoti apie populiariausius laisvalaikio leidimo būdus.

NUO FANTASTIKOS IKI „FLUXUS“

D. Antanavičius neslepia, kad skaitymas nėra maloniausias jo pomėgis, tad su knyga jį galima išvysti retokai.

„Šalia riedlenčių užsiimu ir menais, todėl kartais pasiimu knygų, ieškodamas tam tikros informacijos, pavyzdžiui, iš filosofijos, fotografijos ar grafikos rinkinių. Turbūt dažniausiai pavartau Jurgio Mačiūno „Mr. Fluxus“ autobiografinę knygą. Sunku trumpai paaiškinti kodėl, bet kažkuo to meto meno judėjimas man asocijuojasi su dabartine riedlenčių kultūra Lietuvoje“, – sako sportininkas.

D. Antanavičius prisimena, kad vaikystėje daugiausia skaitydavo fantastines knygas ir, žinoma, tas, kurias reikėdavo atsiskaityti mokykloje. „Iš privalomo kurso labiausiai įsiminė Antano Škėmos kūriniai“, – pasitaria.

MUZIKA – SU VINTAŽINIU SKAMBESIU

Muzika jam kur kas artimesnė sritis. Trys mėgstamiausi jo žanrai – dramenbeisas („drum and bass“), hiphopas ir elektroninė muzika. Kartu jis neatsisako ir tam tikros lėtesnės, lyriškesnės muzikos.

„Šie žanrai turi daugybę atšakų, todėl ne viskas iš kiekvieno žanro mane itin liečia. Turbūt visada atkreipiu dėmesį į muziką, kuri mane jaudina ir turi tam tikrą vintažinį skambesį“, – sako riedlentinis.

Jis išskiria tris labiausiai įstrigusius albumus iš kiekvieno mėgstamo žanro. Dramenbeiso stiliaus mėgstamiausias jo albumas yra Goldie „Timeless“, hiphopo – Project Pat „Ghetto Green“, elektroninės muzikos – Omar S „Thank you for letting be myself“.

„Muzikos klausau labai dažnai ir visur, kur galiu – namie, automobilyje, kurdamas, važinėdamas. Daugiausia klausausi žiemą, kai prasideda šaltasis sezonas ir tenka važinėti uždaramame parke. Vasarą muzikos daugiau klausau per kolonėles ir mažiau naudoju ausines, nes važinėti gatvėmis – ir taip jau muzika ausims“, – palygina D. Antanavičius.

Pasak jo, muzika ir riedlentės yra neatskiriama, nes dažnai nuo jos priklauso, koku stiliumi tą dieną važinėsi, ar norėsi išsprakaituoti iki paskutinio lašo, ar būsi labiau atsipalaidavęs, ar tiesiog grįždamas namo pasileisi „Sade“ dainų.

Nors D. Antanavičius nėra didelis festivalių mėgėjas, jis su kitais sportininkais nuolat dalyvauja „Devilstone“ festivalyje, kur yra rengiamos dirbtuvės bei važinėjama rampa.

„Esame labai gražiai integruoti į visą festivalį, – atkreipia dėmesį sportininkas. – Labiausiai norėčiau aplankyti kokį nors festivalį užsienyje, kur būtų gera hiphopo arba elektroninė muzika.“

DIDELĖ FILMŲ ĮVAIROVĖ

Knygų D. Antanavičius skaito mažai, o štai jo peržiūrėtų filmų kolekcija – didžiulė. Dėl to nėra lengva išskirti vieną įsimintiniausią kino kūrinį.

„Pirmasis ant liežuvio dabar yra „Krikštatevis“. Turbūt todėl, kad jis pasakiškai nufilmuotas, turi rimtą istoriją bei daugybę gyvenimiškų patarimų apie šeimą ir verslą, o viskas kartu pagyvinta mafijos istorija“, – pasirinkimą paaiškina D. Antanavičius.

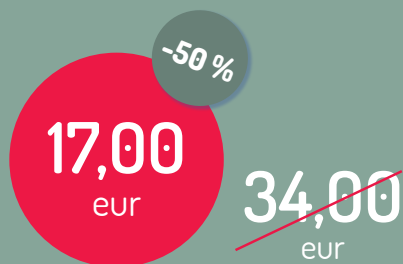
Nuo vaikystės jis yra didelis „Žvaigždžių karų“ ir „Marvel“ serialų gerbėjas, laukia naujai išleidžiamų jų dalių. Šiuo metu jam patinka žiūrėti siaubo filmus, nemažai laisvalaikio užima ir filmai apie riedlentes.

Dažniausiai filmus D. Antanavičius žiūri per internetą. Tam tinka tiek kompiuteris, tiek televizorius. „Jei nepamirštu įsirašyti, smagu būna kokį filmą pažiūrėti ir kelionių metu“, – priduria riedlentinis.

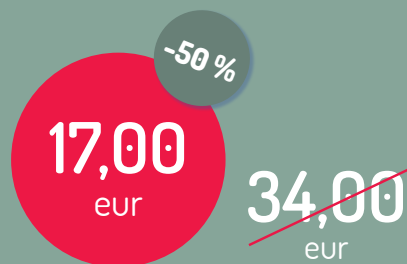


ĮSISIURBĖ ERKĖ? NEPANIKUOKITE – IŠTIRKITE ERKĘ ARBA KRAUJĄ!

Atliekame gyvų ir negyvų erkių tyrimus! Įsisiurbus erkei, ją būtina kuo greičiau ištraukti specialiu traukikliu ar pincetu. Ištrauktą erkę (gyvą ar negyvą, gali būti ir be galvos) atneškite į laboratoriją ištyrimui!



Erkės ištyrimas dėl erkinio encefalito (PGR)



Erkės ištyrimas dėl Laimo ligos (PGR)

Erkinio encefalito
(IgG arba IgM)
antikūnų tyrimai
iš kraujo

12,50
eur

Laimo ligos
(IgG arba IgM)
antikūnų tyrimai
iš kraujo

12,00
eur



AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA



3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA



80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA



23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos



OFICIALUS RĖMĖJAS

